UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

18
ТРАВНЯ 1972
Число
№ 20
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MAY 18, 1972

СССР позаду ЗДА

Совєтські політичні провідники часто закликають совєтських громадян докласти всіх старань, щоб „дігнати й перегнати ЗДА у всьому". И дійсно совєтська промисловість та совєтські робітники докладають багато старань, щоб збільшити видайність праці. СССР збільшив протягом минулих двадцять років свій державний прибуток більше, як удвоє, одначе ЗДА випередили СССР майже удвоє. Загальна вартість совєтського виробництва та робітничих послуг була в 1950 р. 168 мілярдів долярів, а в 1970 р. 526 мільярдів долярів. ЗДА оцінювали в 1950 р. свої виробництва та робітничі послуги на 503 мільярд долярів, а в 1970 р. на один трильйон 47 мільярдів долярів, тобто майже вдвоє так багато, як СССР.

Совєтські робітники потребують далеко більше часу на виробництво, як американські, яких праця є раціоналізована, до якої вони зрештою мають дуже добрі машини. Для порівнання можна взяти хоч би рільничу продукцію. На 246 мільйонів населення в СССР 32 мільйони працювали в сільському господарстві. Або інакше кажучи, один сільсько-господарський робітник випродукував харчових продуктів, що вистарчали на прокормлення 8 осіб. На 208 мільйонів мешканців ЗДА 3.5 мільйонів працює в сільському господарстві (на фармах). Один американський робітник випродуковує стільки харчів, що вистарчає на прокормлення 59 осіб.

В ЗДА один робітник, після заплачення податків, видає 16% заробітку на прокормлення своєї родини. В СССР робітник мусить видати на прокормлення родини аж 50% свого заробітку.

ПОМЕР ШЕФ ЕФ-БІ-АЙ

У Вашінґтоні несподівано вночі в вівторок, 2 травня, помер директор Федерального Бюра Інвестиґації (Еф-Бі-Ай) И. Е. Гувер. Його знайшла служниця вранці мертвим у ліжку. Він мав 77 років.

Е. Гувер дістав 1924 р. доручення зорганізувати федеральне слідче бюро, яке він згодом розбудував у одну з найкращих розвідчих аґенцій у світі. Він поборював всякого роду злочини та підривні елементи в ЗДА. Зокрема він присвятив багато уваги протидержавній діяльности американської комуністичної партії, яка під кінець життя Гувера була дуже ослаблена. З уваги на свої нераз безкомпромісові методи праці, Гувер мав багато противників й від його 70-го року життя його противники старалися усунути його з його становища ,одначе президенти ЗДА завжди ставали в йо-

(закінчення на стор. 8.)

У Канаді мелють менше збіжжя

Протягом восьми місяців, тобто до кінця березня ц.р., канадські млини змололи 58 мільйонів бушлів пшениці для прохарчування людей, на один мільйон менше, як попереднього року. Млини змололи теж 3.1 мільйонів вівса, 129,000 бушлів ячменю та 296,000 бушлів жита. Запотребування на мучні продукти з вівся, ячменю та жита в минулому році значно зросло.

Совєтська делеґація в Китаю

Совєтська делегація з заступником міністра закордонних справ Л. Ільїчевим відвідує тепер комуністичний Китай. Совєтські газети пишуть, що делеґація поїхала на запрошення китайського уряду, щоб продовжувати переговори в справі пограничних китайсько-совєтських спорів. Делеґація була в столиці Китаю Пекіні, а відтак об'їздила різні китайські провінції. По містах, що їх відвідувала делеґація, її витали лише заступники голов місцевих комуністичних комітетів. В містах Кантоні та Ухані делеґація склала вінки під пам'ятниками, що є присвячені совєтським воякам. Досі не подано ніякого офіційного комітету про вислід переговорів.

Ґольда Меїр відвідала Румунію

Прем'єр Ізраїля 74-річна Ґольда Меїр відвідала Румунію. То були перші відвідини прем'єра Ізраїля в комуністичній країні. Ізраїльського прем'єра привітав на летовищі румунський прем'єр Йон Маурер, який супроваджав її в урядовому автомобілі до міста. В часі розмов з румунським президентом Н. Чаушеску та прем'єром Меїр просила президента Чаушеску, щоб він посередничив у нав'язанні безпосередних переговорів між Ізраїлем та президентом Єгипту А. Садатом. Президент А. Садат зручно викрутився від посередництва й говорив радше про торгівлю між Ізраїлем та Румунією. Румунія

(закінчення на стор. 8.)

В ЗДА стріляли до кандидата на президента

21-річний білий хлопець А. Бремер поранив теперішного губернатора Алябами Дж. Валлеса, який старається про кандидатуру на президента ЗДА. Бремер вистрілив кілька разів до Валлеса, як він переходив через велику крамницю в Вашінґтоні. Валлес був поранений в живіт, у плече та мабуть у хребетний стовп. Його стан є поважний, але небезпеки смерти нема. Крім Валлеса Бремер поранив ще одну з секретарок Валлеса, провінційного поліциста та поліційного агента федеральної служби безпеки, що охороняв Валлеса.

Досі невідомо, що спонукало Бремера стріляти до Валлеса. Його описують як спокійну молоду людину, який жив з усіми в згоді й не виявляв більшого зацікавлення політикою.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗБІЛЬШЕННЯ БЕЗБОЖНИЦЬКОЇ ПРОПАҐАНДИ

На зборах комуністичної партії-львівських письменників, малярів, критиків мистецтва та кореспондентів газет — секретар міського комітету комуністичної партії у Львові Д. Кусько закинув, що безбожницька пропаґанда на Львівщині не ведеться досить успішно й закликав письменників присвятити більше уваги тій справі.

СОВЄТСЬКІ ВІЙСЬКОВИКИ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

В столиці Сирії Дамаску був з відвідинами через чотири дні совєтський міністер оборони маршал А. Ґречко ,який відбув розмови з сирійськими військовиками.

Ґречко відвідав у товаристві старшин летунства та воєнної маринарки єгипетського президента А. Садата й обговорював з ним загальне положення на Близькому Сході та справу військової допомоги СССР для Єгипту.

В Україні арештують студентів

Найновіші вістки з України подають, що в західних областях України поліція проводить масові арешти серед української молоді, головно студентів. При кінці квітня поліція КҐБ арештувала у Львові та в Івано-Франківському кількадесять студентів. Безпосередня причина арештів невідома, але є здогади, що студентів арештують наслідком протестів та обурення з приводу арештування Івана Світличного, Вячеслава Чорновола, Євгена Сверстюка та інших українських інтелектуалів у січні цього року. Арештовані студенти мали підписувати протестні письма та домагатися звільнення арештованих.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 21 травня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 28 травня, о год. 2-ій пополудні.

Гарматні стрільна з першої війни

Робітники, що копали рови для проведення води до Вижниці, на Буковині, знайшли гарматні стрільна з першої світової війни, що пролежали в землі більше 50 років. Досі знайдено понад 200 великих гарматних стрілен, які зірвано в безпечному місці. За часів Австрії в Вижниці був військовий арсенал.

СССР „піддержує всі методи"

У спільному єгипетсько-совєтському бюлетені, що його видано після відвідин єгипетського президента А. Садата в Москві, сказано, що „арабські держави, що є в стані ворожнечі з Ізраїлем, мають право користуватися всіми методами, щоб відібрати свої землі, що їх окупував Ізраїль".

В комунікаті сказано далі, що в часі побуту Садата в Москві обговорювано різні справи, що відносяться до кризи на Близькому Сході. Головою совєтської делеґації, що переговорювала з Садатом, був секретар комуністичної партії Л. Брежнєв, а в розмовах брали участь ще прем'єр А. Косиґін, міністер закордонних справ А. Ґромико та міністер народної оборони А. Гречко.

Нищать музейні речі

Київський журнал „Культура і життя" нарікає, що в Україні влаштовують музеї в невідповідних приміщеннях, в яких музейні експонати нищаться: „Це — пише журнал — або підвали будинків, або кам'яні споруди в минулому культового призначення" тобто по нашому: церковні будинки). „Часто густо картина, скульптура, килим, на які витрачено великі державні гроші, через невід-

(закінчення на стор. 8.)

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ „ЧЕРЕМОШ", що виступає 28 травня в Ювілейній авдиторії в Едмонтоні.
Фото: „Академія"

Закордонні інвестиції в Канаді

60% ВИРОБНИЧИХ ФІРМ НАЛЕЖИТЬ НЕ-КАНАДЦЯМ

Канадський уряд тепер шукає способів, як захоронити канадську промисловість від того, щоб вона не стала власність закордонних капіталів. Над тою справою буде радити парлямент, який повинен схвалити відповідний закон. Уряд буде перевіряти, хто є власником компаній, яких майно перевищає 250,000 долярів.

Побіжні досліди виявили, що 60% виробничих фірм в Канаді належить не-канадським власникам, в нафтовій промисловості та виробництві ґуми чужинці мають 90% уділів. З того американці мають 51% уділів у копальняній промисловості, 67% в виробництві ґазоліни та мінеральних оліїв, 43% в різних фабриках та 73% в фабриках транспортного виряду. На основі побіжних обчислень канадського уряду, в канадській промисловості є приблизно 35 мільярдів долярів безпосередних вкладів чужого капіталу, з того прибл. 70% американських грошей. Решта грошей походить з інших країн світу.

В Едмонтоні відзначили 80-річчя

ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

У неділю, 14 травня Рада українських організацій за патріярхат Української Католицької Церкви відзначила святочно 80-річчя з дня народження Верховного Архиєпископа Блаженнішого Йосифа (Сліпого). З тої нагоди відслужив Преосв. Владика Ніл в катедральній церкві св. Йосафата торжественну Архиєрейську Службу Божу. Він теж представив ВПреосвященного Митрополита Кир Максима (Германюка), який сказав святочну проповідь про життя й труди Блаженнішого. Пополудні відбувся святочний концерт у авдиторії св. Василія, в часі якого доповідь про змагання за Київсько-галицький патріярхат виголосив ВПреосв. Митрополит Максим. Звідомлення з торжества подамо в черговому числі „УВ'.

Прем'єр Кастро подорожує

Кубинський прем'єр Фідель Кастро вибирається з відвідинами до Москви, після побуту там президента Р. Ніксона, бо хоче впевнитися, що СССР не приобіцяє Ніксонові якихось уступок відносно Куби. Після відвідин Масквы, Кастро поїде до Болгарії, Румунії, Мадярщини, Польщі, Східної Німеччини та Чехо-Словаччини, а відтак відвідає Ґвінею та Альжир. Відвідини Кастра в комуністичних державах мають за завдання затісними приязнь з тими державами та показати горожанам Куби, що вона має багато союзників у світі.

Кастро й далі побоюється, що ЗДА можуть колись окупувати Кубу. Тому він постійно хвалиться, що Ку-

(закінчення на стор. 8.)

В церкві відкрили музей

На передмісті Косова москалівці в колишній церкві відкрито музей-народного мистецтва та побуту. В музеї є два відділи: „декоративно-прикладне мистецтво народних майстрів Гуцульщини дорадянського періоду" та „декоративно-прикладне мистецтво Косівщини радянського періоду". В цьому музеї зібрано майже всі твори совєтського українського художника Є. Я. Сагайдачного.

СССР має нові ракетні бомби

Американська розвідка повідомляє, що СССР буде незабаром випробовувати нові ракетні бомби, що мають у промірі 12 стіп. СССР має велику базу ракетних бомб в місцевості Тюратам, на північ від Аральського озера. Там збудовано тепер 90 нових сховищ для найновіших ракетних бомб й там мабуть будуть совєтські спеціялісти переводити спроби з новими бомбами. Окрім ракетних бомб найновішого виробництва, там є теж сховища для менших ракетних бомб — СС-9 і СС-11.

СССР збільшує військову залогу на китайському кордоні

Міжнародний інститут для стратегічних студій у Лондоні проголосив, що протягом минулого року СССР збільшив число своїх вояків на совєтсько-китайському кордоні з 30-44 дивізії, тобто втроє стільки, що було перд трьома роками. СССР має в Европі поза СССР, лиш 31 дивізій вояків.

Інститут уважає, що причиною збільшення совєтської залоги на кордоні є зріст військової потуги комуністичного Китаю. Китай має тепр нові реактивні бойові літаки власного виробництва, великої скорости, бо вони дорівнюють двічі скорости звуку, автоматичні ракетні бомби для нищення ворожих літаків та підводні лодки, порушувані атомною енергією.

До того Китай має далекосяжні ракетні бомби з атомними головками, якими може досягнути Уральських гір.

Все це примушує СССР держати на совєтсько-китайському кордоні велику військову залогу, яка була б готова на випадок китайського нападу.

Короткі вістки

• **Канадський уряд** запротестував перед французьким урядом проти зриву французької атомової бомби на Тихому океані, бо атомний пил може долетіти до Канади й затроїти повітря.

• **Президент ЗДА Р. Ніксон** збільшив на 15% кількість нафтової ропи, що її спроваджують до ЗДА з різних країн світу. Канада буде продавати до ЗДА 30,000 бочок денно більше нафтової ропи, тобто в цілості 570,000 бочок денно.

• **На 1 січня ц.р. ЗДА,** Канада, Арґентина та Австралія мали в шпихлірах 85.2 мільйони тонн збіжжя, на 3% менше, як попереднього року.

• **1,000 монреальців,** що діставали допомогу суспільної опіки, стратили її, після контролі їхніх прибутків, а кільком сотням зменшено допомогу. В Монреалі з допомоги суспільної опіки користає 48,500 осіб.

• **В 1971 р. канадці з'їли** більше м'яса, як попереднього року. В 1970 р. на одного канадця припадало 158.7 фунтів м'яса, а в 1971 р. 164.8 фунтів. З того було 65.9 фунтів свинини, на 9 фунтів більше, як попереднього року та на три фунти більше воловини.

• **Американська** „Ліґа оборони жидів" підклала під бюра совєтської телеграфічної аґенції ТАСС у Вашінґтоні запальну бомбу. Амбасадор СССР склав протест в американському міністерстві закордонних справ.

• **23-річний Р. Ля Пойнт,** що захопив був американський літак й дістав 50,000 дол. окупу, дістав тепер 40 років тюрми в суді в Колорадо, ЗДА.

• **В німецьких містах** Франкфурті та Мюнхені вибухли бомби в будинках поліції. Припускають, що бомби підкладено у зв'язку зі слідством, що його ведуть поліційні чинники в Мюнхені та Франкфурті, шукаючи справників підкладу бомби під будинком головного командування американських військ у Німеччині, причому згинув один американський вояк, а 13 осіб було поранено.

• **В Мехіко-місті** шаліла велика буря, в часі якої згинуло 25 осіб від удушення пилом та в воді. Понад 100 осіб було поранених.

• **Американська фабрика** літаків Боінґ, яка будує головно військові літаки, від 1968 р. звільнила з праці 73,000 робітників. Тепер приймає на працю 300 інженерів та архітектів для праці над проєктами нових літаків та летунських уряджень.

• **Фабрика автомобілів** Форда відкликала назад до фабрики для направи 420,000 автомобілів „Торіно" і „Монтеґо", в чому є 27,000 автомобілів, вироблених у Канаді.

• **В 1971 р. Франція** закупила 188,645 метричних тонн насіння оливних рослин, з чого 175,105 тонн закуплено в Канаді. Франція продала частину насіння до Італії та Альжиру.

• **Наслідком зимних дощів,** що започаткували зиму в Чіле, 12,000 мешканців бідних дільниць чілійських міст опинилося без даху над головою, багато електричних проводів було зірвано, а вода позмивала багато шляхів.

• **До Північного В'єтнаму** прибула на поміч бриґада кубинців, яка заповіла, що буде в Ганой „аж до повної побіди північних в'єтнамців над південними в'єтнамцями".

• **СССР викинув з Москви** англійського кореспондента „Лондонського Таймс'у" Д. Бонавія за „систематичну діяльність, незгідну зі становищем закордонного журналіста".

• **Невідомі справники** підклали бомбу під американську амбасаду в Лондоні, Англія. Бомба знищила скляні двері всередині та закурила димом частину будинку.

• **В центральній** та південній частині Чіле впали зливні дощі, що спричинили вилив рік. В хвилях рік згинуло 13 людей.

• **Грецький уряд арештував** кол. ґубернатора державного банку Греції, 54-річного професора економії І. Пешмазоґлю та сімох інших інтелектуалістів та вислав їх на заслання в село в північній Греції, забороняючи їм всяку політичну діяльність.

• **Мехіко закупило в цьому** році 61 мільйонів фунтів спорошкуваного пісного молока за 17 мільйонів долярів.

• **В Китаю побували,** на запрошення китайського комуністичного уряду, американські та канадські бизнесмени, які закупили в Китаї більше товарів, як Китай закупив цього року в ЗДА.

ЗШЕСТЯ СВЯТОГО ДУХА

28 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 3

У ті дні, коли кінчилися дні П'ятдесятниці, були всі разом на тім самім місці. І повстав нечайно з неба шум, наче від надходячого буйного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики, наче вогненні і осів над кожним з них.

І наповнилися всі Духом святим і почали говорити різними мовами, як їм Дух давав промовляти.

А перебували в Єрусалимі юдеї, мужі побожні, з усякого народу, що під небом. Коли ж повстав той голос, зійшлося множество і стривожилося, бо кожний з них чув, що вони його мовою говорять.

І дивувалися всі та чудувалися, кажучи: Чи не всі ті, що говорять, з Галилеї? І як ми чуємо кожний з нас нашу мову, в якій родилися? Партяни і мідяни і еламіти, і що мешкають в Месопотамії, в Юдеї і Кападокії, Понті і Азії, в Фригії і Памфілії, Єгипті і в сторонах Лівії, що коло Киринеї, і захожі римляни, і жиди і нововірці, критяни і араби: ми чули, як вони говорили нашими мовами про великі Божі діла.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 27

В останній великий день свята Ісус стояв і кликав, кажучи: „Хто жажде, нехай прийде до мене й п'є! Хто вірує в мене, як каже Писання, ріки живої води потечуть з його нутра".

Це ж сказав він про Духа, що мали прийняти віруючі в нього, ще бо не було Духа Святого, бо не був ще прославлений Ісус.

Багато ж з народу, почувши те слово, говорили: „Цей справді пророк!"

Інші казали: „Це Христос!", а другі говорили: „Хіба ж з Галилеї прийде Христос? Чи ж не каже Писання, що з Давидового роду й з Вифлеєму-села, відкіля був Давид, прийде Христос?"

Так постав роздор у народі через нього.

Деякі ж з них хотіли схопити його та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли, отже, слуги до первосвящеників і фарисеїв, а ті казали їм: „Чому не привели його?"

Відповіли слуги: „Ніколи так не говорив чоловік, як цей чоловік!" А фарисеї відповіли їм: „Чи й вас затуманено? Хіба хто з старшин увірував у нього або хто з фарисеїв? Але цей народ, що не знає закону, — проклятий він".

Каже до них один з них, Никодим, той, що вночі приходив до нього: „Хіба судить Закон наш чоловіка, поки вислухає його перше й дізнається, що він робить?"

Відповіли вони і сказали: „Чи й ти з Галилеї? прослиди й побач, що не буває пророк з Галилеї".

І знов говорив їм Ісус, кажучи: „Я світло для світу: хто йде за мною, той не ходить у темряві, а матиме світло життя".

—o—

На богословський відділ університету в Празі зголосилося 60 кандидатів. Міністерство освіти дозволило прийняти лиш 33 кандидатів, а решті відмовили, пояснюючи, що вони повинні би кінчити інші відділи університету, де студіювали раніше, або є „політично ненадійними".

В 1971 р. в Югославії було 678 студентів-богословів, у тому 564 православних, а решта католицькі.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні і одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

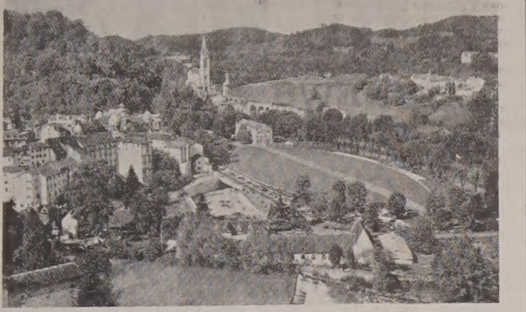

ЗАГАЛЬНИЙ ВИД ЛЮРДУ з собором Богоматері та площею перед ним.

о. М. СОПУЛЯК

ПЕРЕД ВИЇЗДОМ ІЗ ЛЮРД

Як я вже згадав, із запляннованого побуту в Люрд, не вийшло нічого, бо подорожна агенція нам змінила плян подорожі й мі, замість повертатися до Мадриду, мусіли їхати через гори Піринеї до еспанського міста Барсельони, звідки мали летіти до Риму, а звідти, після нічлігу, далі до Єрусалиму. Несподівана зміна програми подорожі відбилася найбільше на мені, бо я мусів не лише подбати про нічліг у Римі та автобуси, які завезли би нас з римського летовища до сестер, та другого дня від сестер знову на летовище, але, що важніше, переконати наших прочан, що ми не можемо залишитися в Люрд, як було пляновано через цілий день та ще одну ніч, але мусимо другого дня вчасно виїхати з Люрд, щоб доїхати на ніч до Барселони. Деяким із наших прочан я сповістив цю не дуже милу новину ще вечором, а іншим мав те сказати другого дня вранці.

Щоб мати більше вільного часу для поладнання всіх справ, я умовився з нашими прочанами-священиками: о. д-ром М. Комаром, о. деканом Т. Гурком та о. Е. Олійником, що вони відслужать спільно Службу Божу в одній з каплиць потрійної церкви Богоматері для наших прочан в годині 8-ій ранку, а я відслужу Службу Божу сам раніше. Не можу сказати, щоб я тої ночі спав у Люрд дуже добре, хоч пішов спати таки добре пізно.

Ще далеко перед годиною 6-ою ранку я схопився й вибрався до церкви Богоматері на Службу Божу. Хоч то було ще далеко до спільної Сужби Божої, деякі наші прочане вже ждали в готеловому голі на священиків та решту прочан. Я привітався з ними й казав їм ждати на інших, а сам пішов до церкви Богоматері. Люрд щойно будився із гарної осінної ночі. Власники крамниць замітали подвіря перед своїми крамницями та виставляли на показ свої товарі, тут і там мандрували поодинокі прочане до церкви Богоматері або до печери появ. Перед церквою Богоматері вже була громада прочан, що ждала на свого священика. Я увійшов до церкви й пішов до захристії, щоб запитатися, де можна служити св. Літургію. Церковний послугач мабуть не розумів по англійськи, бо лиш кивнув на мене, щоб я йшов за ним і попровадив мене до одної з багатьох невеличких каплиць з престолами, що тягнулися вздовж стіни просторої церкви. Тут показав мені латинські ризи, чашу, агнця до Служби Божої вино та служебник. Я показав йому свої ризи, частиці та служебник, а він усміхнувся й кивнув головою: „Орієнталі". Я йому сказав, що я український священик, він махнув головою, сказав: „Дуже добре" по французьки, засвітив свічки на престолі й відійшов. Я відслужив св. Літургію, помолився, а відтак пішов на коротко до печери появ, де священик служив св. Літургію, а перед престолом палали сотні свічок, що їх постійно докладали численні побожні прочане. По короткій молитві я пішов до готелю, де стрінув водія нашого автобуса Мігуеля, який сказав, що нам треба виїхати в 10-ій або 11-ій годині перед полуднем, бо дорога далека й дуже важка, бо треба переїздити вузькою дорогою, що веться поміж стрімкі верхи гір Пиринеїв. Я почав з ним торгуватися, що то дещо за скоро й вкінці ми погодилися, що виїдемо точно о 12-ій годині полудня. Обід буде по дорозі в одному французькому містечку. Його вже замовили з бюра подорожі з Мадриду й на нас там ждатимуть з обідом десь біля другої години пополудні. В міжчасі я зателефонував до Риму до о. шамб Х., щоб він зайнявся підшуканням приміщення на нічліг десь у сестер та замовив автобус. Він запевнив мене, що о. шамб. М. певно буде й все поладнає, але він на всякий випадок, замовить нічліг у еспанських сестер, де звичайно замовляє для груп о. шамб. Марусин.

Після того я пішов на сніданння, де застав усіх наших прочан й переказав їм немилу вістку, що мусимо виїхати вже вполудне, щоб поспіти на час до Барсельони, а відтак до Риму та Тель Авів. Загал прочан не дуже був одушевлений тою вісткою. Багато з них хотіли бачити процесію з Найсвятішими Тайнами пополудні, в часі якої благословлять хворих, оглянути різні пам'яткові місця в Люрд і ще піти до печери появ та джерела води, що його колись показала маленькій дівчині Бернадетті „Гарна Пані". Найбільше прикро було виїздити нашій едмонтонській прочанці, що, після більше 20 років, стрінулася тут зі своєю сестрою. Вони обі ночували разом й провели всю ніч на розмові, відтак були разом на Службі Божій, а тепер продовжували свою розмову в часі снідання. Але всі протести та нарікання не помогли нічого, нам треба було вполудне виїхати з Люрд. О. д-р Комар заповів, що він матиме ще в 10-ій годині Молебень для своїх прочан із Сейнт Катеринс, а о. декан Т. Гурко заповів Молебень для прочих парафіян в год. 11-ій. Оба священики заповіли, що Молебень буде перед собором Богоматері. Я порадив усім прочанам, щоб негайно спакували всі свої речі й позносили їх до готелового голу, звідки готелеві послугачі та наш водій зможуть їх поскадати до автобусу.

Після того я пішов до церковної канцелярії, щоб замовити воду з джерела, яку мали мені вислати до Канади, щоб я не возився з нею по різних країнах, що в них ми мали ще побувати.

В бюрі я застав уже кількох наших прочан, що давали свої жертви на Служби Божі та також замовляли воду, щоб їм вислали до Канади. Як я вже згадував, церковне бюро висилає воду до всіх країн світу. Треба заплатити лиш за плестикову посудину та за поштову пересилку, за воду не числять нічого. Я замовив кілька малих пляшечок та одну більшу посудину, щоб можна було відтак дати теж моїм знайомим. Вода прийшла, але на неї треба було ждати більше трьох місяців. Я подам на кінці адресу парафіяльного бюра в Люрд, бо дехто мене про те просив. Там можна замовити воду, виславши туди гроші. Якщо хтось бажавби дістати воду скоро, мусів би заплатити за пересилку летунською поштою, що коштує значно більше.

Деякі з наших прочан давали теж свої жертви на відслужения Служб Божих у церкві Богоматері, чи в печері появ.

Вийшовши з бюра, я пішов горбком у напрямі печери появ, де, як звичайно, було повно прочан, що жертвували свічки, молилися та проходили попри статую Богоматері та престіл у печері. Між прочанами я зустрів й деяких наших прочан, що вже вспіли побувати в будинку з купелями та навіть викупатися в воді з джерела, хоч властиво їм нічого не бракувало й, мабуть, вони не повинні були займати місця в купелі, куди йдуть купатися ті, що мають якісь недуги чи душевні клопоти. Але в тому дні, як ми там були, було небагато прочан, то й наші могли користати з купелі у воді з джерела „Гарної Пані".

Для зацікавлених замовленням води з Люрд подаю адресу, де можна воду замовити:

Rev. Father ECONOME
Our Lady Shrine
65 LOURDES
FRANCE EUROPE

Листи можна писати по англійськи, а висилати найкраще закордонний банковий грошовий переказ („Форейн моней ордер") у долярах. За прибл. 5.00 дол. вишле парафіяльне бюро дві або три невеличкі фляшечки води, або одну досить венку. Я вже забув, кілько ми платили за пляшку та пересилку.

ОРГАНІЗУЮТЬ СИМПОЗІЮМ ПРО ПАТРІЯРХАТ

Наприкінці серпня в ЗДА відбудеться симпозіюм знавців церковного права для обговорення питання «Богословські й канонічні основи українського патріярхату».

Філядельфійський «Шлях» подав, що організаторами симпозіюму є: о. Р. Даниляк, о. В. Поспішіл, о. М. Соловій і о. М. Стасів.

—o—

25-РІЧЧЯ КОЛЕГІЇ

У днях 28 травня — 5 червня у Вінніпезі й Роблині відзначатимуть 25-річчя Колегії ім. св. Володимира.

У Мюнхені „буде збудований катедральний собор"

„Християнський голос" з неділі, 16 квітня ц.р. приносить на першій сторінці вістку, що по довгих зусиллях вдалося перебороти останні перешкоди до збудування катедрального собору й культурно-наукового осередку та інтернату в Мюнхені.

Вже підписано умову передання площі — понад 6000 квадратних метрів, — на якій буде збудований собор, а поруч нього парафіяльний дім і домівки та бюра для церковних організацій та велика заля для громадських святкувань.

Підписано перший договір між Апостольською Екзархією і Товариством Сприяння Українській науці. Від апостольської Екзархії умову підписав Владика Платон Корниляк, від Українського Вільного Університету — ректор проф. д-р Володимир Янів, від Українського Технічно-Господарського Інституту — ректор проф. д-р Ростислав Єндик, від Наукового Товариства ім. Шевченка — д-р Атанас Фіголь.

Апостольська Екзархія зобов'язалася, в міру своїх можливостей, помагати і в збудуванні приміщень і в розвиткові наших наукових установ.

Також виготовлено проєкт договору між АЕкзархією і Т-ом „Рідна Школа" в справі збудування інтернату для української молоді на тій же площі, поруч інших будівель.

План цілого комплексу — пише „Християнський шлях" — дійсно імпозантний і, як уявити його виконаним, то справді шляхетна гордість може охопити українського громадянина не тільки в Мюнхені, але і всюди.

Преосвященний Платон закінчує своє звернення словами: „Звертаємося до Вас, дорогі земляки, про ласкаву підтримку та допомогу".

Зі звідомлення виходить, що до тепер складено на ціль будови запланованих об'єктів понад 50,000 нім. марок та сто долярів.

Жертви слати до Апостольського Екзархату для українців византійського обряду в Німеччині: Мюнхен 86, Шенберґстрассе 9 або Дреснер банк, 8 Мюнхен2, Променадеплятц 7 конто 3 010 855/01. 855/01.

Чи крах „східньої політики" Ватикану?

Зі статті Ф. Рафальського, що появилася в українському католицькому щоденникові „Америка" з 8 квітня, виходить, що так.

Автор не каже на чім він основує своє твердження, але запевняє, що Апостольська Столиця розпочала міняти своє наставлення до комуністичних режимів за залізною куртиною. Хоч Ватикан поробив деякі уступки комуністам, вони й надалі трактують Католицьку Церкву як ворога число один.

З виводів автора виходить, що комуністи багато скористали з поступок, що їх зробила Католицька Церква на їхню користь, натомість Церква не скористала нічого.

Як наслідок того, Ватикан почав зворот до консервативного курсу своєї дипломатії. До слова поступово приходять нові люди, що знову стануть підтримувати, бодай морально, мовчазну Церкву за залізною заслоною та церкви, що є у вільному світі.

Українці, що, на жаль, знають комуністів не з теорії, а з практики перестерігали перед наближенням з комуністичними режимами й радили і в пресі й на зібраннях завернути з небезпечної дороги. На жаль, нашого голосу не слухали ті, яким доручено спробувати чи можливим є діяльог з атеїстами.

—o—

Владика Василь Величковський у Папи

Недавно звільнений із совєтської тюрми, український католицький Владика Василь Величковський був у Велику суботу, 8 квітня в Папи Павла VI.

—o—

Курс у Римі

Третій академічний літній курс в Українському католицькому університеті ім. св. Климента папи розпічнеться 15 червня і триватиме до 15 липня 1972 р. Виклади будуть з богословських, українознавчих та суспільствознавчих дисциплін.

Зголошуватися до Риму можуть дійсні студенти та всі зацікавлені у збагаченні своїх знань. Оплата за курс — 75 дол. з можливою знижкою для незаможних на 50 дол.); кошти перебування — 6 дол. денно.

По детальні інформації про програму викладів та про інші справи, зв'язані з курсом, звертатися на адресу: Universita Cattolica Ucraina, Via Boccea 478, 00166 Roma, Italy.

—o—

КАТОЛИКИ ШВАЙЦАРІЇ

У Швайцарії, вперше від 16 сторіччя, католиків більше від протестантів. Швайцарське радіо подало вислід перепису населення: 3,100,000 католиків і 2,990,000 протестантів.

—o—

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«БУДУВАТИ СЛОВОМ І ДІЛОМ»

о. Микола ДЯДЬО

БУДЬМО ПОПУЛЯРНІ ДЛЯ ХРИСТА

Як хочемо будувати наших ближніх словом чи ділом, старaймося бути популярні. Не для якогось контесту популярності, а для Христа Господа. Знаємо з практики, що кого ми поважаємо, кого убожнюємо, того радо слухаємо й наслідуємо. Придивіться дітям, що мають своїх улюблених артистів. Діти наслідують їх слова, вчинки, поведінку, а не раз навіть їх голос, бо їх люблять, бо вони для них популярні.

Ми маємо бути язиком і руками, і серцем Христа. Ми повинні будувати словом і прикладом, щоб «інші добрі діла і прославляли Отця, що на небі». Щоб будувати ближніх, мусимо стати другим Христом, це значить бути таким популярним, як був Христос, якого слухали днями і ночами і навіть вороги не могли Йому нічого закинути, а післані від Його ворогів казали: «Ще ніколи ніхто так не говорив, як Він говорить».

Бути «другим Христом» повинен бути передусім Христовий священик. Він повинен бути такий, як був Христос: і лагідний, і покірного серця, і терпеливий, і всепрощаючий; повинен помагати потребуючим і молитися за тих, що потребують Божої ласки (а хто її не потребує?).

Тож як хочемо, щоб люди нас радніше слухали, старaймося стати такими, щоб нас любили або будьмо популярними для Христа!

Знаємо з практики, що не слухаємо того, хто нам немилий, навіть як він добре радить. Господь Ісус хоче, щоб ми були популярними задля Нього; тому ми повинні старатися усунути з нашого характеру все, що нас відпихає від людей, і людей — від нас.

Ісус шанує нашу свобідну волю, яку нам дав Господь Бог. Але якби Він без порушення моєї свобідної волі, міг зробити мене таким, яким Він хоче мене мати, то я був би дуже приятельським ,усміхненим, з добрим словом навіть до дитини, і до водія автобуса, і до працівника в елеваторі, і до дівчини, що приймає оплату за ґаз, телефон, воду; і до сусіда, що вийшов в город. Я був би догадливий, скоро бачив би потребу ближнього і не чекав би, аж попросять помогти, а сам поміг би. Я був би чемним, мав би співчуття для клопотів інших людей, ніколи не казав би: «В мене досить своїх клопотів»; я ніколи не обмовляв би і не критикував би обидливо мого ближнього.

Я був би терпеливий, толерантний на незнання чи й дурноту інших, навіть якби нераз це потерпів. Бувши при владі, я був би рішучий, деколи й картав би, але й тоді ті, що я їх напоминаю, бачили б, що мені прикро це робити. Я був би веселий, товариський, чутливий, помічний, приємний, сповнений співчуття, терпеливий.

Таким Ісус хоче мене мати. І як такими будемо, то станемо популярними і легко буде нам «будувати» інших і словом і ділом.

МАЛІ ДОБРІ ДІЛА

Нам деколи соромно, що так мало робимо для Бога. Адже читаємо про місіонерів, що несуть «спеку і тягар дня», для Христа, або про лікарів, що йдуть між бідних, опущених, щоб їм помагати, або про тих, що йдуть між прокажених нести їм поміч і потіху, або навіть про вчителів, студентів ,молодих людей, що їдуть у недорозвинені країни помогти меншому братові.

Довкола нас бачимо людей, що направду не мають часу, працюючи для парафії, для організацій, для суспільства; ми думаємо про них і часто завидуємо їм і кажемо, а чому я не такий?

То добре, коли відчуваємо упокорення, що інші роблять більше, ніж ми. Трагедія є не в тім, що більшість з нас не робить великих діл для Бога ,а в тім, що багато з нас не робить навіть маленьких діл, таких, що їх легко робити. А до цього всюди повно нагод.

Якби ми усвідомили собі, як дуже Ісус любить кожну людину, ми зрозуміли б, як дуже Він хотів би, щоб ми помагали хворим, голодним, пригнобленим, стурбованим, нерішеним, переляканим. Найменше діло, що ми для таких зробимо, дуже миле Христові.

Кожний має можність прояснити день своєму ближньому. Коли бачиш жінку з дітьми, скажи що гарні в неї діти; зайдеш до чужої хати, признай господині, що її хата дуже гарна і практична, як хтось чогось доконав, скажи йому, що він це дуже гарно зробив і що ти йому ґратулюєш, признай жінці, що має гарну сукню, признай мужчині, що має гарну краватку, усміхнися до дитини, а то й до незнайомого, до купця, до поліціянта, до водія автобуса, до поштаря.

Все це таке маленьке, а таке важливе в житті людей. Може тому, що ті речі маленькі, ми їх не доцінюємо .Вони мають велику вартість перед Богом.

Чи щоб робити такі добрі діла і помагати ближнім, треба знання, майна, відваги? Це може робити кожний і кожна.

На похороні одного купця священик таке сказав: „Він міг би був мати більший маєток, але він багато часу посвячував на роблення добрих діл. Він все мав час бути приязним до всіх, зокрема до дітей. Про нього будуть довше і більше людей пам'ятати, як про багатьох багатих і знатних".

Не треба бути героєм, щоб такі діла робити. Треба тільки бути свідомим, що ми знаряддя Христа, щоб будувати ближніх.

На початок спитаймо себе: «скілько разів я нині усміхнувся? скілько разів я сказав до когось приязне слово? чи взагалі я старався будувати ближнього?

—o—

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

Львівський митрополит Миколай дає інтерв'ю

ГРУБІ ПЕРЕКРУЧЕННЯ ЗА НАКАЗОМ ЗГОРИ

(УП Рим) Нюйоркська комуністична газета «Українські вісті», яка ніколи не мала й не має відношення до церковних справ, за винятком того, що ввесь час свого існування виправдувала совєтську антирелігійну політику, в числі за 30 березня 1972 року опублікувала інтерв'ю у справах Української Католицької Церкви. Теперішній львівський архиєпископ Російської Православної Церкви, підвищений недавно до стану митрополита, Миколай (колишній греко-католицький священик Є. Юрик), висловився на письмі до поставлених йому редакцією „запитань" про нинішні проблеми Української Католицької Церкви, її ієрархію та про прагнення українців-католиків до структурального завершення їхньої Церкви патріярхатом.

1

ПЕРЕКРУЧЕННЯ. Твердження львівського ієрарха РПЦеркви щодо Берестейської унії та дальшого розвитку з'єднаної з Апостольським престолом Української Церкви повні перекручень та позбавлені історичної об'єктивности. Факти нищення Української Католицької Церкви царатом та совєтським режимом, як також відомий львівський псевдосинод з 1946 року, львівський ієрарх РПЦ уважає „законним і справедливим".

Супроти його закидів на адресу спільного послання української католицької ієрархії з жовтня 1971 р. в 375-ту річницю Берестейської унії, стверджуємо, що те послання ані не противиться історичній правді, ані не було виявом якоїсь злоби до інакшевіруючих, як це намагається інтерпретувати митрополит Миколай. Воно лише розкривало до неба вопіючу несправедливість і жах нищення однієї християнської Церкви другою, яка стала знаряддям політичного режиму.

Зокрема вражає грубо неправдиве твердження митр. Миколая про те, що нібито „78% греко-католицьких священиків усіх західньоукраїнських єпархій заявили своє бажання вийти з унії та возз'єднатися з Православною Руською Церквою", як і його посилання на „канонічність" Львівського „церковно-народного собору". Адже відомо, що органам безпеки у співпраці з присланими до Західньої України чинниками РПЦеркви вдалося зібрати не більше як 120 стероризованих священиків і вірних (на всіх 3.500). коли вже значна кількість священства та вся ієрархія були арештовані. Не лише за католицьким, але й за православним канонічним правом, такий „синод", скликаний без ієрархії та під терором, не може бути дійсний.

Митр. Миколай критикує змагання українців-католиків до патріярхату як „зазіхання на церковні інтереси Православної Церкви на території України"... Мова про „інтереси" Російської Православної Церкви в Україні ніяк не гармонізує з проклямованою совєтським режимом „свободу сумління" та „відокремлення Церкви від держави", на які на іншому місці посилається Львівський православний ієрарх.

Накидається митр. Миколай навіть особисто на погляди та діяльність голови Української Католицької Церкви, верховного архиєпископа і кардинала Иосифа, мовляв, він не говорить „про мир, любов, братерство між народами", а висловлює „ворожі погляди" до Радянської України і СССР. Мабуть, ієрарх РПЦеркви має на увазі виступи Блаженнішого Иосифа на оборону переслідуваної Української Католицької Церкви на українських землях. Прикро, що православний ієрарх оборону прав людини і релігійної діяльности, насильно нищеної і далі переслідуваної, уважає „політикою і націоналізмом", коли такими є якраз ставлення РПЦеркви та совєтського режиму до українців-католиків та їх Церкви.

Згадане інтерв'ю містить цілу низку інших неправдивих тверджень і фактів, подає неправильні й неповні інформації також про теперішнє церковне життя в СССР, в тому й про справи РПЦеркви. Русифікаційний характер цієї Церкви в Україні митр. Миколай намагається прикрити кількома загальниковими пропагандивними „доказами".

В інтерв'ю не подано, які українські церковні публікації, крім „Православного вісника", надруковано, скільки є відкритих церков, манастирів в УССР, скільки діє священиків, скільки семінаристів тощо.

2

ПРОПАГАНДА. Довге інтерв'ю призначене для не поінформованого і наївного читача поза Україною. Об'єктивна людина, хоч трохи ознайомлена з релігійною дійсністю в СССР і зокрема в Україні, не зможе повірити в правдивість і щирість слів митр. Миколая. Інтерв'ю має виключно пропаґандивне спрявування та було спрепароване у відповідних бюрах управління у справах релігії при совєтському уряді разом з керівництвом РПЦеркви у Москві. З цією метою використано особу колишнього греко-католицького священика (сьогодні митр. Миколай) та підтримуваний совєтськими чинниками українськомовний часопис у Ню Йорку.

В Україні це інтерв'ю не опубліковане, бо там не бажають популяризувати діяльність та змагання Української Католицької Церкви до свого всебічного розвитку й завершення патріярхатом, бояться вісток про її оборонну дію проти насильної ліквідації Церкви на Рідних Землях, навіть відомостей у такій перекрученій формі, як це зробив митр. Миколай в інтерв'ю.

Якоюсь мірою це інтерв'ю мало на меті послабити враження від великого міжнароднього розголосу, який останнім часом викликали виступи верховного архиєпископа та інших владик у справі нашої Церкви на папському синоді та при інших нагодах.

—o—

Створення центру українознавства в ЗДА

(Денвер, Коло.) В лютому 1972 р. в Денвері створено Юкраїніян Академік Прес (Українське академічне видавництво), відділ відомого видавництва довідкової літератури Ляйберіс Анлімітед. Завданням УАП являється видавання праць з різних ділянок українознавства в анґлійській мові, як також наукові видання присвячені Східній Европі. Видавничий плян охоплює українську культуру, історію, літературу, суспільні і гуманістичні дисципліни.

Президентом УАП став відомий український вчений проф. д-р Богдан Винар, б. декан Ню Йоркського Стейтового Університету, автор численних праць з ділянки української економіки, бібліотекарських високошкільних підручників і бібліографічних довідників. Д-р Богдан Винар є дійсним членом УВАН, НТШ, УІТ і багатьох американських наукових і професійних установ. Бібліографія його праць подана у відомому довіднику „Гу іс гу ін Амеріка".

У виданому каталозі видавництва повідомлено, що в 1972 році вийдуть в англійській мові слідуючі публікації: проф. Валеріян Ревуцький (Університет Британської Колумбії) „Історія Українського Театру 1864-1964", проф. Любомир Коваль (Мічіґенський У-т.) „Економічні Доктрини М. І. Туґана Барановського", проф. Данило Струк (Торонтонський У-т.) „Василь Стефаник", проф. Юрій Луцький (Торонтонський У-т.) „Антологія Модерної Української Прози".

Рівночасно проф. Юрій Луцький є редактором серії перекладів українських клясиків. До друку підготовляється слідуючі твори: Валеріян Підмогильний „Невеличка Драма" (вступ проф. Юрія Шевельова, Колумбійський У-т.), Микола Куліш „Патетична Соната" (вступ проф. Ральфа Ліндгайма, Торонтонський У-т.), Михайло Коцюбинський, „Fата Моргана" (вступ проф. Богдана Рубчака, Рутґерський У-т.), Пантелеймон Куліш „Чорна Рада".

З інших публікацій, які готовляться до друку подано: проф. Любомир Винар (Кентський Стейтов. У-т.) Рання Історія Українських Козаків, проф. Богдан Винар „Україна — бібліографічний довідник наукової літератури" (у співпраці з Европейськими НТШ), проф. Дмитро Чижевський, „Історія Української літератури" (вступ проф. Ю. Луцького), проф. Б. Винар, Історія Української Економічної Думки. т. І. Середньовіччя (праця заплянована в 3 томах).

Не улягає сумніву, що новостворений науково-видавничий центр українознавчої літератури і української белетристики виповнить основну прогалину в англомовній науковій і художній літературі про Україну.

Консультантами Українського академічного видавництва є видатні літературознавці, історики, економісти й інші експерти різних ділянок українознавства.

В дальшому пляні Українського академічного видавництва є видання Історії України, Історії Української Культури і цілої низки наукових монографічних досліджень з різних ділянок українознавства і слявістики.

—o—

Українські книжки в Національній бібліотеці Канади

У висліді наради, відбутої делеґацією екзекутиви КУК в Оттаві, дирекція Національної бібліотеки Канади погодилась при співпраці Комітету українців Канади розбудувати повновартісну українську книгозбірню в рямках цієї репрезентативної бібліотеки в Оттаві, повідомляє з Вінніпеґу централя КУК.

У зв'язку з цим проєктом, екзекутива КУК закликає українські видавництва як у Канаді, так і поза Канадою, як теж звертається з проханням до приватних власників вартісних творів української літератури й науки приступити до співпраці та використати цю нагоду для скомплетовання повновартісної української бібліотеки в Оттаві, для обслуги якої на кошт Національної бібліотеки Канади будуть прийняті вишколені бібліотекарі-українці.

Книжки, апробовані Національною бібліотекою в Оттаві, будуть закуплені з фондів тої ж бібліотеки за ціну узгіднену між власником і бібліотекою. Якщо власник книжок рішиться подарувати Національній бібліотеці свої книжки, то одержить посвідку, що стверджує вартість тих книжок, яку в Канаді на повну суму можна відтягнути від податку, як дарунок зроблений на користь коронної установи країни.

Екзекутива КУК просить заінтересовані видавництва чи приватні особи переслати до Комітету українців Канади при 456 Мейн Стріт, Вінніпеґ 2, Манітоба, списки книжок, подаючи їх титули, ім'я автора, скількість сторінок, видавництво, місце і дату видання і пропоновану ціну, за яку власник згідний ці книжки відпродати чи подарувати Національній бібліотеці Канади за податковою посвідкою.

Рідкісні твори канадського, як і позаканадського походження Національна бібліотека Канади погодилась на власний кошт скопіювати для включення їх до української книгозбірні з тим, що ориґінал на кошт бібліотеки буде пересланий власникові з подякою за його згоду і співпрацю.

Значення такої центральної української книгозбірні в Канаді очевидне; тому екзекутива Комітету українців Канади надіється, що всі заінтересовані видавництва і приватні власники українських книжок чи цілих бібліотек зголосяться до співпраці і допоможуть Комітетові українців Канади успішно завершити цей важливий проєкт.

—o—

• **Англійський фахівець** від совєтських справ Дж. Лоренс виказує, що в минулих роках дедалі більше інтеліґентів, зокрема студентів вищих шкіл у СССР, виявляють зацікавлення релігією.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ЖУРНАЛ «СНЯТИН»

Появилося нове, сьоме число журналу «Снятин» зі статтями і спогадами різних авторів. Плянують видати історію Снятинщини; до того часу журнал «Снятин» має виконувати ролю зв'язкового. Адреса:

M. Bazanskyj, 17800 Hull, Detroit, Mich., 482303; U.S.A.

—o—

• **В ЗДА перебувало** протягом 19 днів 13 спортовців-тенісистів з комуністичного Китаю ,що грали в тенніс з американськими спортовцями. З ними було ще 25 людей китайської охорони та приблизно ж стільки американських поліцаїв, що охороняли їх від евентуальних нападів.

• **В Ню Делі, Індія,** поліція арештувала 60 студентів, що протестували перед американською амбасадою проти війни в В'єтнамі.

• **З совєтського порту** Владивостоку виїхали в південному напрямку два совєтські виловлювачі мін. Припускають, що вони виїхали в напрямі Північного В'єтнаму, де американці заблокували мінами в'їзд до північно-в'єтнамських портів.

НАДІЯ НА СИЛУ ЕТНІЧНИХ ГРУП

Пітер **ВОРТІНҐТОН**

Нова книжка Майкела Новака під назвою «Вихід на арену нерозтоплених етнічних груп» передбачає, що в 70-х роках етнічні групи Америки стануть справжньою політичною силою. Хочеться вірити, що автор не помиляється, хоч з причин, яких він сам не підкреслює.

Більшість обізнаних людей усвідомлюють, що в західньому світі щось засадничо не в порядку. (Забудьмо на мент засадничі непорядки у східньому світі). Можна успішно арґументувати, що тільки етнічний елемент може політично врятувати Канаду, зокрема ті етнічні групи, які на власній шкірі спробували смак московської совєтчини.

У трохи вільному вислові, населення Канади ділиться на англосаксів, французів та «етнічні групи». З цієї етнічної групи десь два з половиною мільйонів слов'янського чи східноевропейського походження. Вони мають добру причину розуміти справжню природу совєтчини. Я — один з тих, що в цих людях бачать «надію» для Канади.

ЯК ЇХ НАЗВАТИ?

Не тому, що етнічний елемент якийсь особливий, а тому, що англосакс (чи вроджений північний американець) такий — як його назвати? Наївний? Дурний? Довірливий? Ідеалістичний? Назвім його просто «нереалістичний».

«Етнічний» елемент, здається, також краще зберіг ті основні моральні, соціяльні і навіть політичні вартості, які так зневажають і висміюють сьогодні. Етнічний елемент — потенціял стійкости нашого щораз більш нестійкого суспільства.

Західня цивілізація багато завдячує англосаксам. Вони перші ввели публічні суди, вони винайшли ідею справедливости у взаємодії між людьми і соціяльними клясами, ідею гуманізму, свободи особи, пошани до людського життя і т.д. Той же англосакс дав світові ідею„ ліберального" світогляду, який в кінці кінців може стати причиною загибелі усіх нас.

Малком Маґерідж, що сам колись був лібералом, назвав це явище «великим бажанням лібералів своєї власної смерти». Це бажання може знищити нас у майбутньому так само, як воно доводило нас до катастроф у минулому.

Ми — „ліберальний" нарід. Як Маґерідж підкреслив, нацизм умер разом з Гітлером, фашизм розстріляли в особі Муссоліні. Все позитивне в большевизмі було назавжди ліквідоване Сталіном. Нам просто пощастило пережити їх всіх до сьогодні. Але ми можемо не пережити нашого власного лібералізму.

Так званий ліберальний інтеліґент, якщо він, звичайно, поверхово займається світовою дійсністю, майже завжди помиляється. Пригляньмося до його свідоцтва. Ніхто інший, як західня інтеліґенція палко обороняла Сталіна, який наполягав на тому, що всі свідчення проти його режиму були неправдиві. Саме інтеліґенція, як професор соціології Торонтського університету Луїс Фоєр заявив у «Ню лідер», створювала запал миролюбства в середині 30-х років, який дозволив Гітлерові зміцнити і довів до другої світової війни. (В 1935 р. одинадцять мільйонів британців голосували за «мир» і відкинули поставу таких державних діячів, як Черчіл. Вони затаврували її, як динозаврівську, що застрягла в реакційному болоті 1914 р.)

Ліберальний „інтеліґент" обороняв захоплення Чехо-Словаччини Гітлером у 1938 р. Він повторив те ж саме в 1948 р., коли комуністи захопили владу в Чехо-Словаччині. Ліберальний „інтеліґент" відзначився мовчазною згодою, коли московські танки гриміли вулицями Праги 1968 р. Вся західньо-ліберальна громада зігнорувала і швидко забула події 1956 р. в Мадярщині і твердила, що це знову не повториться. Коли ж саме це знову повторилось (московська ліквідація Дубчекового „комунізму з людським обличчям" — ТГЛ), вона швидко забула про щойно сказане.

Після другої світової війни інтелектуальні лібералі наполягали, що для забезпечення Японії проти відродження мілітаризму треба ліквідувати чи заслати імператора Гірогіто та одночасно ввести соціялізм у Японії. Ці ж самі люди твердили, що Мао Дзедун — не диктатор, а всього — на-всього звичайний рільничий реформатор, цілком безпечний для демократії.

ДОБРАНЕ БАЧЕННЯ

На думку ліберального інтеліґента Го Чі-мін теж не був комуністом. Він, бачите, був тільки в'єтнамським націоналістом. (Тепер, коли Китай знову став модний в США ,ліберальні інтеліґенти викопують на денне світло та ідеалізують їх усіх. Їхні колишні висловлювання знову приймаються як євангелія, а їхні помилки та вади старанно замовчуються.) Таке свідоцтво мислення і діяння „ліберального" західнього інтеліґента.

У нашому часі ці ліберальні типи користуються великою пошаною високих урядових достойників Канади. Вони заступили оборону власного суспільства політикою «відпруження». Вони сильно ризикують долею Канади в „мирному співіснуванні", не розуміючи того, що москалі визначили цей термін, як відсутність опору їхній підривній роботі.

В Оттаві (а тому й Канаді) урядують люди, що воліють радше заплющувати очі на дійсність, ніж викликати незадоволення Москви. Вони ж відмовляються вигнати з Канади совєтських дипломатів, спійманих на шпигунстві.

Наші провідники проголошують, що, урядово, совєтська Україна подібна до канадських провінцій. Вони порівнюють громадянські права інакомислячих в СССР до прав ФЛК в Квебеку. Вони ж твердять, що московське КҐБ та канадська РСМП виконують подібні функції.

Ці люди уособлюють північно-американську хворобу — дивитися на світ крізь рожеві окуляри і тому плутають жорстоку дійсність з власними рожевими мріями. Вони заражені ліберальним вірусом. Етнічний елемент, до цього часу, зберігся від цієї зарази (мабуть тому, що на власному досвіді спробував московський спосіб життя, який був їм свого роду щепленням проти заразного ліберального вірусу).

Канадці, що цінять свої теперішні громадські вольності і хочуть затримати їх на майбутнє, повинні б надіятись, що здоровий прагматизм етнічного світогляду скоро прийде до слова. Поки ще не запізно. Якщо вже не запізно.

„Торонто сан"
переклад ТГЛ

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS

10967 - St., Edmonton, Alta.

Second class mail, registration number 1035.

КОМЕНТАРІ

НАША ЦЕРКВА ПОТРЕБУЄ НАШОЇ МОЛИТВИ

о. Атанасій **ТИМКІВ**

Святий Кипріян, мабуть, перший з-поміж Святих Отців, назвав Церкву солодким словом «наша Мати». За ним цю назву повторив Вселенський Другий Ватиканський Собор. І справді, Церква — це наша Мати, бо як природна Мати тілесно родить нас і дає нам природне життя, так св. Церква духово родить нас і дає нам надприродне життя у Святих Тайнах.

Ісус Христос різно називав свою Церкву, але найчастіше називав її Божим царством на землі. Св. Павло (1 лист до Коринтян 12, 2) порівнює Церкву до одного Тіла, головою якого є Христос: «Як тіло одне, хоч і багато має членів, і всі члени тіла, хоч їх і багато, становлять одне тіло, так і Христос. Усі бо ми хрестилися в одному Дусі, щоб бути одним тілом».

Сам Христос, як теж св. Павло називають Церкву другим Христом. Бо читаємо в Апостольських Діяніях (9, 4): «Савле, Савле! Чому переслідуєш мене?» А Савло не переслідував Христа, бо Христос тоді вже вознісся був на небо; він переслідував Христову Церкву.

З цього виходять важливі висновки. Якщо Церква — другий Христос, то життя Церкви — життя самого Христа; вчення Церкви — вчення Христове; Тайни Церкви — Тайни Христові. Якщо Церква — другий Христос, то хто слухає Церкви, той слухає Христа, хто любить Церкву, той любить Христа. Але й хто ненавидить Церкву, той ненавидить Христа.

Якщо Церква — таїнствене Тіло Христове, то ми, члени цього Тіла, маємо любити одні одних і помагати собі взаємно.

Якщо Церква — наша Мати, то ми, її діти, повинні її любити і молитися за Церкву. До цього особливим способом обов'язані її вибрані діти й пастирі її стада — священики.

Священиче Євхаристійне Товариство Вселенської Церкви, що вийшло з серця, з ініціятиви блаженного П'єра-Жюліена Емара (1856 року) і має нині 150,000 членів, гарно розвинулося також в Українській Церкві. Нараховує воно вже 316 членів і відбуло 15,504 св. адораційних годин за чотири роки свого існування. Це вже велика сила, якої, можливо, не бачить ще світ.

Нам нічого так не треба, як молитви. Тому щиро закликаємо не тільки священиків-членів цього Товариства, але всю нашу українську спільноту: священиків, ченців, черниць та мирян, розпочати у 1972 році молитовний похід за Вселенську Церкву, зокрема ж за помісну Українську Церкву. Молімся всі! А з волі Христа ущухне буревій людських пристрастей, настане мир і чудовий розквіт Вселенської Церкви, а в ній також помісної Української Католицької Церкви, завершеної бажаним патріярхатом.

Молімся всі, бо молитва пробиває небеса. Молімся всі, бо без молитви не дамо собі ради. Молімся всі за нашу Матір — Святу Церкву.

—o—

ПЕРШИЙ БЮДЖЕТ МІНІСТРА ТЕРНЕРА

Перший бюджет нового міністра Джона Тернера не обіцяє чудес, дарма що цього року мають бути федеральні вибори. Як усе піде щасливо, то на другий рік господарське становище Канади не буде гірше за теперішнє. Але чи все піде щасливо, себто за пляном міністра Тернера і його людей?

Федеральний уряд, очевидячки, головну увагу звертає на загрозу безробіття і покищо не знаходить ліку проти безнастанної інфляції. Ветеранські та старечі пенсії будуть підвищені. Але інших полегш не видно. Податки далі будуть високі — превисокі. В 1973 році пересічний робітник зароблятиме, мабуть, трохи більше, але за прожиток платитиме, певно, більше.

Пайонір Платить!

ЙОГО БЕЗПЕРЕРИВНА

31-А ГОТІВКОВА ДИВІДЕНДА

Кожного року, починаючи з 1941 р., Пайонір Ґрейн платив готівкову дивіденду своїм доставцям, що вирощують збіжжя в Західній Канаді й доставляють своє збіжжя до елевейторів Пайоніра по цілій Західній Канаді.

Тепер є на пошті знову чеки для всіх клієнтів Пайоніра. Ця виплата основується на доставах збіжжя в часі між 1 серпня 1971 р. до 31 грудня 1971 р.

Наша політика готівкової дивіденди для наших доставців є лиш одною з багатьох користей, що ними втішаються клієнти Пайоніра. Зацікавтеся й користайте з нашої програми „повних фармерських послуг" Вона призначена на те, щоб дати більші користи для вас, наших клієнтів.

PIONEER GRAIN COMPANY, LIMITED

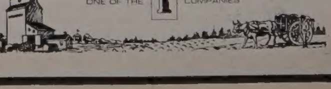

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПРИКРА ДОЛЯ ДАВНИХ НАШИХ ЕМІГРАНТІВ

В. ГАВРИШ

Тепер, на старші роки, я нераз повертаюся думкою в мої молоді роки, що їх я провів у свойому рідному селі, а відтак пригадую собі дуже докладну мою подорож до Канади з усіми клопотами та труднощами, що тоді їх в дорозі переживав я та всі наші емігранти. Сьогоднішні емігранти, звідки вони не приїздили би, їдуть вигідно кораблями, чи навіть літаками, а відтак вигідними канадськими поїздами із усіми вигодами двадцятого сторіччя. А ми, бідні галицькі емігранти, повпилися на брудних, бо лиш слабо помитих суднах, якими з Канади до Европи возили продану худобу, а з Европи до Канади наших емігрантів. Які ми були тоді бідні! Не було за нами кому обстати й нікому нами пожуритися. Ще мабуть в гіршому положенні були наші емігранти, що їхали до Південної Америки. Десь раз я читав книжку про їхню подорож. Кілько їх хворіло, кілько померло по дорозі й їх трупів потопили, за корабельним звичаєм, у морю. Ніхто ними не журився, ніхто не клопотався тим, що там хтось помер. Клопоталися може лиш агенти-посередники, які не дістали комісового за того нещасливого емігранта, що помер по дорозі й не доїхав до місця призначення. Мимоволі приходить мені на думку вірш, що я його вичитав був у якомусь календарі в часі війни: „Іване, без роду, Іване, без долі, куди не бував ти чого не видав. У спеку і стужу у лісі і в полі, ти гинув, а славу сусід добрий взяв"...

Я не знаю, хто забрав нашу славу, але сьогодні про тих нещасливих іміґрантів, що гинули від спеки та тропічних недуг ніхто й не згадає. Якось скоро за те забуваємо й втішаємося нашими більшими чи меншими здобутками та осягами в різних країнах нашого поселення...

Як пригадую собі описи подорожі наших емігрантів до Південної Америки, чи навіть частинно в перших початках до Канади, то мені мимоволі стає перед очима одна історія, яку я бачив недавно на телевізії. Я заздалегідь прошу не посуджувати мене про може дуже різкий осуд та прикре порівнання, але щось в тому є спільного й з нашою долею. Від тих часів досі ми зробили дуже великий поступ. Від темних Іванів, що не вміли читати, писати, що були здані на ласку кожного урядника чи принагідного стрічного до нинішних часів ми зробили великий поступ. Ми маємо чим гордитися й чим хвалитися. Але варто пригадати й ті наші перші прикрі мандри до Канади та наші початкові труднощі в дорозі, а відтак у Канаді, що їх тут переживали наші перші іміґранти. Кожний з нас тоді був варт для Канади, чи може ще більше для країн Південної Америки, стільки, кільки варта була його праця. Нас не принимали тоді з милосердя, чи якогось співчуття, але прямо з вирахування, що ми допоможемо заселити пусті та дикі степи й допоможемо розбудувати просторі незамешкалі степи Канади, чи країн Південної Америки.

Я згадав про фільм, який показували недавно на телевізії. А саме там показували фільм зі стейту Тексас, що є одним із найбільших стейтів ЗДА. Мешканці Тексас такі горді на свій стейт, що, якщо зайде про нього розмова, то вони доказують, що він такий великий, як цілі ЗДА.

В фільмі про Тексас показували багатого годівельника худоби („ренчаря"), який мав на своїй фармі понад 10,000 худоби. Залізниць тоді ще не було, а до найближчого міста, де худобу можна було продати, було добрих дві тисячі миль. Фармер не мав що зі своєю худобою робити й тому рішився найняти пастухів („ковбоїв"), що мали йому доставити худобу до найближчої залізничої станції. Пастухи пустилися в дорогу, в часі якої мали чимало клопоту з худобою, що росла на просторих пасовищах й не привикла була до вузьких вулиць. Та найбільшою журбою пастухів було доставити всю худобу на місце, щоб ніщо не пропало та не згинуло, бо годівельник худоби мав би втрату. По дорозі вони мусіли задержуватися на пасовищах та при річках, щоб худоба могла троха підкормитися та напитися води. Але врешті вони ту худобу доставили до залізничої станції, де її вантажили до поїздів та висилали до великих міст, як Шікаґо та Ню Йорк ітд. А годівельник худоби крутився біля ваґонів й турбувався, щоб якась худобина не пропала чи не покалічилася. Як годівельник худоби позбувся худоби, сів на коня й поїхав назад до Тексас.

Я не знаю чому, але чомусь та історія нагадала мені мандрівку наших давних бідних іміґрантів, що їхали в світ за очі й якими ніхто не турбувався, лиш агенти яким залежало на тому, щоб дістати своє комісове.

А й наші подорожі також були нелегкі й дуже, а дуже прикрі...

(СПОМИН ПРО СТ. ОНИШКА І ЙОГО РОДИНУ)

ЛЮБИ БЛИЖНЬОГО, ЯК САМОГО СЕБЕ

П. Бурак

Подорож кораблем

Завідуючий кораблем (капітан?) прийшов до нашого відділу і просить, щоб декілька людей зголосилися до праці на кораблі; до кухні і до поліції. Записався і я до роботи. Мене приділили до кухні; трьох до кухні для моряків і сімох до кухні, що приготовляла страву для подорожніх.

Врешті прийшов день від'їзду. Небуло то легко.

Прощай мій рідний краю, прощай моя родино, прощайте друзі й знайомі, прощай срібний Дністре, прощай моя славна Магуро, де я худобу пас і звідки люди мали опал на цілий рік і матеріяли на будову...

Корабель рушив. Ми всі на кораблі обернені до тих, що при березі, а ті при березі вимахують руками до нас. Потекли сльози прощання. Щось стискало коло серця!

Білі птахи (меви) нас провадять, по свойому говорять „гуд бай" аж до середини океану, до половини нашої дороги. А тоді прилітають канадські птахи й вже супроводять нас аж до Канади. Та ті канадські більші від европейських. Немов говорять: „галов, галов"...

Морська хвороба

Три перші дні ніхто не скаржився, щоб зле почувався. По трьох днях дуже багато похворіло. Але не всі. Я мав нагоду багатьом помогти, бо працював у кухні. Шеф магазину брав мене до харчового магазину по харчі. Я просив його, щоб позволив взяти для хворих дещо квасного, як цитрину, капусту або помаранчу. Бо чогось такого хворі хотіли. Він мені дозволяв і мені багато людей дякувало за поміч. За якийсь час більше похворіло; було нас лиш двох, що цілком не хворіли.

Страхіття серед океану

Одного дня збурилося море. Корабель „то виринав то потапав" йшов то „вгору до в долину". Капітан дав приказ вбирати на плечі рятункові пояси. Люди зі страху почали плакати. В той час в кораблі, що мав чотири мотори, зіпсувся один мотор. Капітан про те нескaзав нікому ні слова, бо не хотів, щоб ще більший страх напав на людей. Вкінці корабель став. Я мав нагоду бачити, як механіки його направляли. Їм то йшло дуже скоро, може всего одну годину й корабель рушив в дорогу.

В час бурі люди молилися дуже щиро, щоб буря втихомирилася і так сталося, як корабель переплив океан. Всі повеселішали.

Пропонують мені працю на кораблі

Командант корабля запропонував мені працю на кораблі. На початок обіцяв платити 85 дол. на місяць, матроське вбрання, харч і тютюн. Я відмовився, казав, що не можу. А чому? Тому, що я лишив сина в Европі і фармер до якого я їду, має його спровадити до Канади. Якщо я не приїду то фармер готов не приняти мойого сина. Хоч шкода йому було мене, бо я не хворів на кораблі і добре працював, але він зрозумів, що я не не хочу, а таки не можу остати на постійне на кораблі. Він не сказав нічого, лише пішов до канцелярії, виписав на машинці для мене письмо, що я добрий робітник, щоб я міг лекше знайти працю в Канаді, десь у різника. Прибив печатку і підписався.

П'ять мішків бекону

Одного разу взяв мене шеф до магазину і казав забрати п'ять мішків бекону й вкинути в море. Я здивувався, що він каже мені робити і не йду. Тоді він другий раз каже брати і викинути в море. Чому? — питаюся, — бо він зіпсутий, відказує.

Виніс я всі п'ять мішків, поскладав на поклад і тяжко мені рішитися марнувати Божий дар. Стою і думаю: наші люди в Німеччині руки цілували б, якби дістали те добро, що я викидаю в море. Якби я міг, переслав би хоч дещо з того мойому синові, але шкода думати. Люди на кораблі дивуються, бо лиш на двох мішках є сліди, і то маленькі, плісні, але нема ради, приказ є приказ. Нехай годуються риби! Ой, люди! Ото Канада! Нам навіть на думку не приходило, що тут може бути таке добро.

Дістаю поручальний лист

Коли ми приблизилися до Квебеку, шеф дає мені папір і каже: „жаль мені, що не можеш залишитися з нами, але кожний має свої зобов'язання. Бери отой папір, з ним всюди лекше дістанеш працю в Канаді". Я щиро йому подякував. Як ми вже сходили з корабля, він узяв одну з моїх валізок, зніс на землю, ми обнялися як рідні браття, попрощалися і він пішов своєю а я своєю дорогою. Як то скоро можна заприязнитися з доброю людиною!

У моїх добродіїв

Приїхав я до моїх добродіїв, моїх господарів панства Стефана та його дорогої дружини Теклі, до тих щирих людей що люблять ближнього, як самих себе. А треба знати, що вони мали п'ятеро дітей. Найстаршому було 12 років. І хоч вони мали куди видати свої гроші, не пожаліли себе, щоб другому зробити добре. І саме тому я рішив зложити їм мої подяку при

(закінчення на 5 стор.)

Мейор Едмонтону має голос

ДАВНА ЕДМОНТОНСЬКА ГАЗЕТА

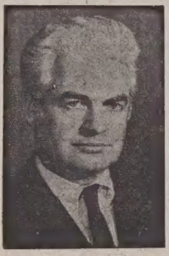

мейор Айвор Дент

Албертський лефтенант-губернатор д-р Грент МекЮван переслав мені витинки з едмонтонської газети „Едмонтон Дейлі Кепітал", що виходила тут в 1912 р. Вік тих витинків є вже такий давний, що вони починають ломатися в місцях, де були позатинані. Але друк й досі є ще дуже виразний.

Заголовок газети на першій стороні повідомляє, що число населення Едмонтону досягло 53,383. В статті під тим заголовком подається, що Едмонтон є найскорше зростаючим містом у Канаді та що в столиці Алберти є два рази стільки чоловіків, як жінок. Виглядає, що тоді був дуже пригодний час на жіночі змагання до визволення.

В іншій статті пишеться, що місто Едмонтон передало до вжитку своїм мешканцям $28\frac{1}{2}$ милі трамваєвих рейок за ціну 980,500 дол., що місто побудувало 73 і $\frac{3}{4}$ милі водопроводів коштом 906,297 дол.; вкінці що місто передало до вжитку едмонтонцям електрівню сили 5,400 кіловатів, що коштувала 996,960 дол.

В статті згадується про висоту тодішнього міського податку, що нас може лише вправити в задрість. Вона була 13.7 міллс. Оголошення на одній стороні може спричинити задрість у тих, що мають замір купувати будівельні площі. Подана ціна вагалася між 1,000 і 1,500 дол. з усіми міськими послугами.

Але виглядає, що в тому часі мейор та міські комішенери мали теж свої проблеми. Десь загубився був більший документ, в якому була умова на брукування доріг і ні мейор ані комішенери не знали, де він задівся. В тому часі був призначений новий міський скарбник і він навіть не знав, що такий документ загалом існує. В газеті була більша стаття про те й, очевидно, комішенери та мейор були під важким обстрілом. Виглядає, що від того часу в Едмонтоні не змінилося нічого.

Айвор Дент, мейор

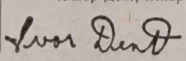

КУДИ ПРЯМУЄШ, СИНУ ЗЕМЛІ?

Василь СТЕБЛИК

(Закінчення з попереднього числа)

Нагадайте собі ту чарівну пору року, якою є весна. Як звичайно, на фармі треба було вставати дуже рано, бо ще, заки піти на поле, треба було нагодувати, почистити, позапр'ягати коні — а навіть, якщо ти любив їх, то, й поговорити з ними, — бо як кажуть, кожний селянини-фармар є поетом в душі! В ті незабутні часи ми бачили схід сонця і з якоюсь невимовною насолодою в душі, разом з чудовим співом птацтва, витали його появу. Де ж є місце на землі, де людина може більше відчути близьку присутність Бога? Певно не може то бути в місті, де за задимленими будинками й не видно сходу сонця. І хто догляне той схід сонця, хиба той, хто вертається над раном з якоїсь гучної партії. Тай він, якщо ще має дрібку контролі над собою, то радше оглядається, чи не слідить його поліція, а не, як сходить сонце.

Малим хлопцем я любив ходити слідом за батьком і приглядатися його праці, особливо весною. Заки він брав чепиги в руки, або, заки кинув першу жменю насіння, то перше здіймав капелюх, хрестився і просив благословлення в Того, від котрого вповні залежав вислід його праці. І я наслідував його пізніше і робив те саме. Не роблять того їх сини і внуки, що опинилися на праці в місті. Може вони і не почувають потреби це робити, бо знають, що з праці, яку вони виконують, користають інші.

Щойно недавно святкували ми день Христового Різдва. То дало нагоду пригадати, як то Пречиста Діва зі св. Йосифом довго шукали захисту в місті Вифлеємі, але діставали тільки відмовну відповідь. І прийшлося Спасителеві світа народитися в стайні, де витали Його німі звірята, огріваючи Його своїм віддихом.

І тепер, після двох тисяч років, після стільки змін, одне не змінилося а саме: святкування народження Христа ніде не можна з таким радісним серцем зустрічати ,як у фармерській хаті, в сусідстві звірят. Обставини такі дуже близькі одні до других.

Ніхто цього не заперечить, що більша частина наших науковців і професіоналістів, що нині займають високі становища в науці та на державних постах, вийшли з тих бідних одноклясних шкіл на фармах, до котрих вони пішком ходили по чотири або й більше миль. Нераз в зимі вони обморожували собі вуха чи руки не лиш в дорозі до школи але і, в школі, котрих тоді було нагріти. Сьогодні зі школами є далеко краще. Деколи, здається, що вже немає що поліпшувати. Та рівночасно чути щораз більше голосів тривоги, бо показується, що з тих найкраще приготовлених до науки шкіл, з їх високо кваліфікованими учителями, замість добрих майбутніх громадян виходять, в багатьох випадках, звихнені „нечоси", що побільшують кадри т.зв. Гіпісів.

Ті, що переходять жити до міст оправдуються тим, що кошти прожитку зросли дуже високо, а ціни на збіжжя впали й через те рівень життя на фармах обнизився до такої міри, що вже годі дальше сяк-так вижити.

З тим треба до деякої міри погодитися, але дійсність говорить що іншого. Я родився і жив на фармі, а тільки минулих одинадцять років живемо в місті й тому мав нагоду пізнати і одне і друге.

Правда ,ані коштами продукції, ані цінами продуктів в місті журитися не треба і дістати працю в місті немає трудности, якщо хтось хоче працювати. Але не забувай, що треба тобі продати доброї пів секції землі, щоб в місті купити невелику хату, за котру самий податок, не включаючи інших видатків, як опал, електрика, вода есекурація і др. буде багато вищий, як той, що ти платив за пів секції землі, котра давала тобі змогу вигідно жити та й виховувати навіть велику родину й післати дітей навіть до вищих шкіл. Також кошти прожитку в місті куди вищі, як на фармі, бо ті роди поживи, котрі ти продукував на фармі, а над вишку продавав, здавалося за безцін, коштуватимуть тебе кілька разів, а то й в десятеро більше (пр. хліб). Коли нині майно пересічного фармера (беручи вже під увагу і деякі задовження) вартує десятки, а то й сотки тисяч долярів, в той час у містах, навіть і ті на кращих посадах мешкають, хоч і в дуже вибагливих, але, на жаль, часто незаплачених хатах. Деякі з них, мабуть, ніколи не будуть сплачені.

Вартість теперішнього штучного добробуту найкраще можуть оцінити ті, котрі переживали важку депресію в „30-ох роках". Помимо великих трудностей найлекше перебули її ті, що жили на фармах і занималися хліборобством.

Тому я кличу вас молоді хлопці. Якщо ви одідичили не лиш знання модерного життя, але також батьківську землю, держіться її з такою силою і любов'ю, як то робили ваші діди і прадіди, а вона вас ніколи не заведе.

Вправді й на фармі бувають різні невдачі ,але де їх нема. Люди знають вже сто літтями правду, що, щоб осягнути щастя, часто треба йти вузькими, а нераз і тернистими стежками; а вже куди трудніше осягнути його йдучи широкими, гладкими і ясно освітленими хідниками міста.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

EXPORT "A"
CANADA'S FINEST CIGARETTE

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

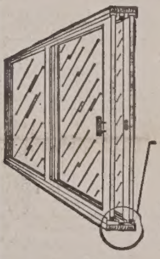

Похиле підвіконня включає:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту
Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ

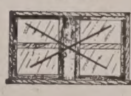

НОВЕ

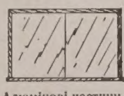

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ

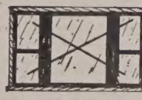

НОВЕ

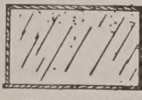

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

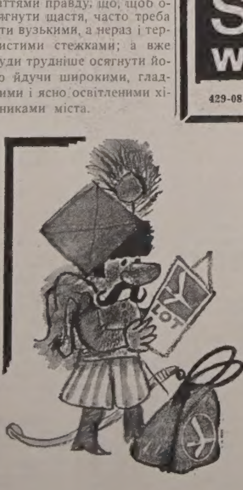

Відвідуєте свою Батьківщину? Летючи літаком "LOT" є багато легше!

Може ви того не знали, що "Lot" є одною з найстарших літунських ліній в світі. (Фактично, Стефан Джевецкі, поляк, був винахідником теорії пропеллера).

Отже, коли летите літаком "Lot", ви летите в польській традиції.

Літаком "Lot", можете летіти будь-де в Европі. Ми це знали роками.

Цього року, коли звідуватимете Европу, почніть з Варшави, летючи "Lot" польською літунською лінією. Ми трохи різнимося. Ми інтересні. Ми є польська лінія. Попросіть вашого агента подорожей зарезервувати місце на літаку лінії "Lot" в дорозі до вашої батьківщини. Резервувати можна також через будь-яке бюро "AIR CANADA".

LOT
Polish Airlines
1117 St. Catherine St., West,
Montreal 110, Quebec
Phone (514) 844-2674

Люби ближнього, як самого себе

(закінчення з стор. 4.)

людно, ще поки живу. Таких людей не багато в світі, а булоб добре, щоб було більше. Кромі того, що вони спровадили до Канади мене і мойого сина, пані Текля ще підписала афідейвіт для мойого сестрінка М. Са са і, за її просьбою, її сусід М. Фелинчук підписав другому мойому сестрінкови, що перебував в той час в Англії.

Родина Онишків

Ми з Бойківщини, турчанського повіту, львівської области, маємо багато односельчан тут в Канаді і в Америці. Але не всі родини наших односельчан можуть дорівнати родині Онишків. Ми зі сином жили у дорогих нам добродіїв один рік. Ми бачили, як родина живе. Мама все навчала дітей добра, разом з ними молилася і так вчила їх молитви. До молитви всі клякали. В хаті не було чути нечистих, злих слів. Діти слухали батьків, ніколи не казали „не хочу, не піду, не зроблю". Всі їхні діти покінчили школи. Три дочки є реґістрованими норсами уже всі подружені, двох синів вчителями, вчать англійців. Старший син Стефан покінчив дев'ять років університету, має докторат електричного інженера. Студії покінчив у Сіятл. Заки його приняли до університету, треба було йому щось нового винайти і він це зробив. Там вчився ще через три роки. Коли пізнали, що він визнається в атомній енергії, рішили заангажувати його до тої роботи.

Та заки його приняли найперше перевірили, хто є його родичі, яких вони політичних поглядів і другі річи.

Врешті його приняли до джетових літаків. Працю дістав добру й платню добру. Вкінці йому запропонували, щоб приняв американське громадянство. Він відмовився, бо не хотів іти до армії. Тепер перебуває у Вінніпеґу і вчить по свойому фаху на університеті. Його дружина має чотири роки медицини. Мають трьох синів.

Молодший брат Петро має чотири роки університету й вчить у школі в Едмонтоні. Він перший з Глендон пішов на університет, коли покінчив 12 клясу. Петро має замилування до праці на фармі, тому батьки не продають фарми, бо й шкодують за безцін продавати й землю й машинерію та будинки. Тому Петро на вакації їде на фарму, щоб надихатися свіжого воздуху.

Ми всі односельчани з Бойківщини гордимося таким земляком, як родина Онишків. То ж честь, що їх діти і говорять і пишуть по українськи і ніколи не стидаються матірної мови. Вони не такі, як багато других, що при чужинцеві стидаються заговорити рідною мовою. Честь їм!

Людину і її характер пізнається не в гаразді, а в біді. В нашій біді ми пізнали золоте серце наших односельчан Онишків. Їм належалася би медаля, але вони на неї не ждуть. Їхня медаля в їхньому серці, перед Богом.

І так то хочу закінчити мої думки-роздуми про тих добрих людей, дорогих Стефана і Теклю Онишків та їх прекрасних діточок. Дай Вам, Боже, кріпкого здоров'я та в гаразді й у пошані від людей і в любови Бога прожити ще много, много літ.

Ваш земляк Петро Бурак

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

Подяка

Щиро дякую Всеч. духовним Отцям, родині, приятелям та знайомим за участь у похоронних богослужбах по мойому мужеві бл. п. Іванові Шевчукові.

Дякую за пожертви та за всяку матеріяльну та моральну поміч. Дякую всім, що мене відвідували в час мойого вісіммісячного побуту в шпиталі. Особливу подяку складаю нашому парохові о. протопресвітерові Юрієві Ковальському, який приносив мені св. Причастя майже кожного дня через три місяці. Дякую всім, що заопікувалися моїми діточками, після нашого нещасливого випадку та всім, що в якийнебудь спосіб причинилися до того, щоб влекшити нам наше горе.

Хай Вам усім Господь Бог заплатить та нагородить вас своїми ласками.

Ольга Шевчук з дітьми

Відійшла у вічність у Ванкувері, Бр. К.

БЛ. П. ЮСТИНА ЮРЧИШИН

В лікарні у Ванкувер упокоїлася в Бозі дня 12-го березня бл. п. Юстина Юрчишин на 82 році трудящого життя.

Походила покійна зі села Заліссся Безкупське, повіт Борщів, Україна. Ще 1902 року її родичі бл. п. Кость і Анна Велген виїхала з Галичини зі своїми діточками і замешкали в місцевості Слейтер, в Манітобі. По шістьох роках Кость і Анна переїхали з родиною в околицю Пелей в Саскачевані і там осіли на гомстеді.

Маючи заледви 17 років виходить Юстина замуж за Івана Юрчишина і Бог благословить їх чотирма діточками. В році 1947 Іван і Юстина Юрчишин зі своїми трьома доньками і сином Василем вибираються до Ванкуверу, Бр. К.

В місяці травні 1950 р. захворів муж Іван і помер. Вчас війни, одинокий син Василь записався до воздушної фльоти і над Німеччиною віддав своє життя; дня 1-го лютого 1969 року вмирає дочка Марія. Це був найтяжчий удар для мами, яка дуже любила своїх дітей.

Кажуть люди, що біда не ходить по лісах, а по людях. Одного разу, як покійна відвідувала свою сестру Марію, вона посовтнулася й упала зі сходів. Тим упадком дуже ушкодила свій бік, так що мусіла пролежати якийсь час в лікарні.

Бл. п. Юстина любила свій нарід, свою церкву, часто приймала св. Тайни, була членкинею Апостольства молитви й усе сповняла совісно свої християнські обов'язки.

Дня 5-го березня захворіла й амбулянс відвіз її до лікарні. В міжчасі приняла св. Тайну напуття і в неділю, 12-го березня віддала Богу духа.

Першу частину похорону відслужив дня 14-го березня о. Ю. Слота, ЧСВВ. Дня 15-го березня відслужив св. Літургію о. Ю. Слота, а прощальне слово сказав парох о. Боніфатій Слобода ЧСВВ.

Тіло бл. п. Юстини спочило на цвинтарі св. Ап. Петра біля могили її родичів і мужа Івана.

У глибокому смутку полишила дві доньки: Настю Волд і Геню Кей, чотири правнуки два пра-правнуки, чотирьох братів і три сестри.

Всі учасники похорону прибули на просьбу доньок на поминальний обід, що його почав молитвою о. Ю. Слота. До столу служили обидві доньки Настя і Геня та господиня П. Гусак, із Су Лукавт, Онт.

ПОДЯКА

Щиро дякуємо всім, що взяли участь в похороні як також Впр. оо. Б. Слободі й Ю. Слоті за похоронні богослуження і за відвідини мами в час її довгої недуги.

Настя Волд і Геня Кей — доньки з родинами

Саскатун, Саск., мешканці дому ім. св. Йосифа

ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ВИСТАВІ ВЕЛИКОДНИХ КАПЕЛЮХІВ „ІСТЕР БОННЕТ"

Управа найбільшої комерційної крамниці міста Саскатуну „Шопінґ Пляза", в порозумінні з комітетами суспільної служби при домах для старших міста Саскатуну, влаштувала в середу, 29 березня показ великодних капелюхів „Істер Боннет". До участи в тому запрошено теж мешканців Українського дому ім. св. Йосифа.

Імпреза була цікава не лише своєю різноманітністю та кольоритом і дістала похвальну оцінку місцевої преси, радія та телевізії, але теж і тому, що ціла програма була виконана по мистецьки тими, що, на протязі свого життя, нераз давали добрий примір до наслідування.

Український дім св. Йосифа заступали п- Варвара Сапчук, п-а Марта Слобода, п-а Марія Огейчук, п. Михайло Лебідь та п. Панько Худик.

В програмі брали участь представники із домів для старших, для яких признaчено чотири нагороди, з яких дві дістали мешканці Дому св. Йосифа, а саме п-і Варвара Сапчук і п. Панько Худик. Кромі них дістали нагороди: п-і Анна Лофлер з Лютеранського дому пенсіонерів та п-і Анна Гослінґ з Олівр Ладж.

Треба скласти признання й подяку учасникам програми, Сестрам св. Йосифа, Комітетові суспільної служби українських жінок при Домі св. Йосифа та всім мешканцям Дому, що своєю працею й ентузіязмом причинилися до звеличання українського імени.

Кор

Спірс, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ПАРТИКИ

Іван Партика родився в Жеберках Королівських коло Тернополя, Україна. Родичі бл. п. Івана мали в Україні поважне майно. Вони його продали, все що мали, і переїхали до Канади до Спірс на сталий побут. Хоч треба було тяжко працювати, Господь Бог їм помагав і вони доробилися майна.

Бл. п. Іван приїхав до свого тата, що виїхав був до Канади 1921 р. Разом з ним приїхала до Канади мама, котру тепер лишив самітною і брат Андрій, що помер по шести тижнях, після приїзду до Канади.

Іван дуже любив рідну церкву та, на жаль, у Спірс своєї не було. Тому покійний Іван дуже старався про те, щоб збудувати церкву. При помочі добрих людей, що складали пожертви й допомагали працювати, з кількома тисячами долярів, що їх зложив покійний Іван і його тато, збудовано церкву, що стоїть до сьогодні.

Похорон відбувся у Норт Баттлфорд. Поминальну св. Літургію служив о. Б. Бачинський а дякував п. П. Харко. Прощальне слово виголосив о. Бачинський. Після похорону відбувся поминальний обід, що його приготовили членкині відділу ЛУКЖ з Норт Баттлфорд.

Родина складає щиру подяку докторам: Бальсон, Пилипчукови і Никифорукови, а також медсестрам шпитальній прислузі шпиталя св. Павла.

Сини покійного Богдан, Микола, Іван і Ілля щиро дякують всім тим, що зложили їм співчуття з нагоди смерти їх тата, за молитви, за жертви на Служби Божі, за квіти, вінки та за участь у похороні.

Зокрема дякують за співчуття родині Вежбіцький з Ню Йорку, і приятелям з Торонта: Маринці Партика з родиною. Петрові Мудрому з родиною, родині Ваймер і родині Бачинських з Норт Баттлфорд.

Щира подяка членам відділу ЛУКЖ за приготування поминального обіду.

На „Українські Вісті" зложила родина 10.00 дол.

Щира подяка за жертву, а покійному Іванови вічна пам'ять.

ВЕЛИКЕ СЛОВО „МАТИ"

З ПРИВОДУ ДНЯ МАТЕРІ

В 1910 році, у „Філядельфії, американка Анна Джервіс, вражена браком пошани дітей і громадянства до своїх матерів, започаткувала публично „День Матері". З бігом часу цілий світ прийняв цей звичай і призначив 2-гу неділю травня на віддання пошани матері. Сам Бог наділив жінку-матір великою гідністю і відповідальним завданням. Згідно з Його волею, людський рід продовжується за посередництвом жінки-матері. Вона приводить на світ людину, з душею сотвореною Богом, і стає матірю. Велике це Слово „Мама", а ще більше його значість. Хто може збагнути велич, чи зміряти силу почувань безінтересовної любови матерного серця. Цю любов находимо і в палатах і в убогих хатинах, бо вона не є привілеєм ніякої суспільної кляси. Дитина навіть найбідніших батьків чується дуже щасливою, коли її мати притулить до серця. Найкращим Божим дарунком кожної людини, це добра мати. Вона багата в любов, терпеливість, лагідність і посвяту. Згадані прикмети надають жінці-матері, та її чогось найдорощого, найліпшого, шляхотного і святого. Тільки мати з такими прикметами може сповнити своє відповідальне материнське завдання якслід. Доки мати живе, доти вся рідня збирається кругом неї. Як зимно і чужо в хаті, в якій не стало вже тої найдорощої особи — матері. Ніхто не заступить її теплої усмішки, ніжного дотику її руки, чи довгих, неспаних ночей при ложі хворої дитини. Коли доросла людина радо згадує минуле, то це звичайно спомини з щасливих дитячих літ, біля мами.

Анна Джервіс невтомно боролася за привернення авторитету і пошани матері. Проблеми тих часів були подібні до наших сучасних стурбованих днів. На українську дитину в Канаді і в цілому світі чигають різні вороги; втрата віри батьків, неморальність і матеріялізм. Сьогоднішній світ осмішив і підірвав дорогі нам авторитети. Зі зростом матеріяльних дібр, морального упадку і безвіря, на північно-американському континенті підупадає також авторитет і гідність жінки-матері. В цьому на жаль, завинила багато вона сама. Тому ми, українські матері, мусимо боротися за збереження гідности материнства і його авторитету в наших родинах. Хоч тяжкі часи настали для матері-виховниці, то не зражуймося невдачами і трудношами!

Материнство, це Божа ласка, велика гідність і честь. Виховуймо наші діти в релігійному і національному дусі. Служім їм добрим приміром. Передовсім звертаймося в подячних молитвах до нашої небесної Матері — Матері Божого Сина ,якої життя було безперервною жертвою і посвятою. Одночасно, просім в неї ласки заступництва і помочі в нашому відповідальному вихованому завданні, а Вона, ця предобра наша мати, напевно нас вислухає.

Пошана матері в українському народі стояла завжди на високому рівні впродовж нашої цілої історії. Українська мати — наш скарб, не пропаде, бо він цінний і трівкий. Глибоко склонімо голови перед українською матірю. Ми, молоде покоління, є горде на наших українських матерів. Вони і тепер, в цих тяжких часах, несуть високо достойний прапор материнства.

Тож вшануймо гідно, цей День Матері! Молімся за наших найдорощих матерів. Віддаймо їм любов за любов. Стараймося, хоч частинно, віддячити їм за все, що ми від них одержали. Розвеселім їхні зболілі і стурбовані серця. Не забуваймо, що саме нашим матерям завдячуємо все те, чим ми сьогодні є. Будьмо розрадою і піддержкою їх старости, а Боже благословення буде з нами.

Ірина Вареница

Ріджайна, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА ПАСЛАВСЬКОГО

В суботу, 4 вересня 1971 р. відійшов несподівано у вічність бл. п. Петро Паславський, на 79-му році життя.

Петро Паславський походив зі села Трибухівці, повіт Бучач, Україна. В рідному селі провів свої молоді літа.

В 1914 році його покликано до австрійської армії. Був на російськім фронті й попав у полон, де перебув сім літ. По закінченню війни вернувся до рідного села. 1922 р. одружився з Марією Порщилюжна, а в 1927 р. виїхав до Канади і осівся в Оседж, Саск. 1929 р. спровадив дружину Марію з двойма дітьми до Канади. Працювали тяжко, але праця не була надармо. Скоро доробилися гарного майна й належали до кращих фармерських родин.

Покійний Петро належав до парафії Вейбурн, тому панахиду за спокій душі Петра відправив 6-го вересня о. Петро Обаряник, а по панахиді жінки приготовили перекуску для всіх.

Панахиду за покійного Петра відслужив у вівторок, вечером 7-го вересня в похоронному заведенні Спірс в Ріджайні о. прелат Пасічняк.

Похоронні Богослуження відбулися в середу, 8 вересня 1971 р. в українській католицькій церкві св. Василія Великого в Ріджайні.

Похорон відслужив о. Пасічняк при участі великої родини, знакомих і приятелів. Тлінні останки покійного зложено на цвинтарі Риверсайд в Ріджайні. Домовину несли братанки сини брата Миколи: Володимир, Юліян і Василь з Кінделей, Саск. і сини брата Івана: Петро, Іван і Павло з Осидж, Саск.

Після похорону відбувся в церковній авдиторії поминальний обід, в час якого о. Пасічняк висловив співчуття всій родині від парафії.

В імені родини промовляв п. Гук. Обід закінчено молитвою.

Покійного Петра оплакують син Михайло, що живе на фармі і дочка Катерина Гулька, зять Петро і 4 внуків; також брат Григорій в Україні.

Покійний Петро кілька останніх літ вже не працював а жив у власній хаті в Ріджайні.

Жена покійного Марія відійшла у вічність 5 листопада 1963 р., брат Микола 1966, брат Йосиф 1967, брат Іван 1968 р.

Як поминальний дар по свому батькови Петрови діти склали свої пожертви на будівельний фонд в Ріджайні.

ПОДЯКА

Щиро дякуємо о. Пасічнякови за відправу похоронних Богослужень, хорови за спів і всім паням, що приготовили поминальний обід. Також щиро дякуємо всім, що своєю участю на

(закінчення на 8 стор.)

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІГ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС

ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повновартісним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повновартісним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорож — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 | Calgary Phone 265-8300 | Winnipeg Phone 942-0141

Вісті з Едмонтону

ОСТАННІЙ РАЗ У КОМІРНІМ

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК У ЦЕРКВІ СВ. МИКОЛАЯ

У неділю, 7-го травня, парафіяни церкви св. О. Миколая святкували річний храмовий празник. Погода була дуже гарна. Людей — бл. 200.

Архиєрейську св. Літургію відслужив Преосвященний Ніл у співслуженні о. Иосафата Шкварка ЧСВВ і місцевого о. пароха Миколи Дядя. Богослуження відбулося в школі ім. Остіна О'Брасна, бо церква ще не скінчена. Та віримо, що то був останній раз, що ми були в комірному.

В час св. Літургії Преосвященний Ніл виголосив проповідь. Згадав про прикмети покровителя церкви св. О. Миколая і заохочував наслідувати його чесноти. При кінці св. Літургії вніс многоліття папі, верховному архиєпископові, священикам, вірним, українському народові, а також спеціяльно хористам, що під проводом п. Дмитра Лисака співали дуже гарно в час св. Літургії.

Після богослуження всі перейшли до церковної залі під церквою, де відбувся празничний обід. Господарем обіду був проф. д-р Василь Скоропад, заступник голови церковного комітету. Він попросив о. пароха проказати молитву. Після молитви Владика Ніл поблагословив страви.

При кінці обіду промовив господар і попросив до слова полковника Едварда П'ясту, голову церковного комітету. Промовець привітав англійською мовою Владику Ніла, священиків, представників церковних організацій міста Едмонтону, гостей і парафіян. Пан П'яста підкреслив великі зусилля і впертість парафіян мати свою власну церкву. Він вірить, що Господь Бог поблагословить наші молитви, жертви і зусилля і другий празник будемо святкувати у власній церкві.

З черги попросив господар до слова п. д-ра Ярослава Онуферка, голову Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії. Бесідник привітав парафіян з їхніми успіхами і ствердив, що успіхи однієї парафії є завжди успіхами нас усіх. «Коли ви зростете, то й ми ростемо разом з вами».

Опісля промовляла п-і Иосифина Кулеба, що заступала голову єпархіяльної управи ЛУКЖ. І вона вітала парафіян з празником, хвалила успіх у будові церкви і бажала скоро перейти до нової церкви.

Промовляв також наш господар. Він вказав на те, що ми повинні більше уваги присвячувати храмовим празникам. Це свого роду звідомлення з праці перед гостями, щоб вони знали, як парафія працює, які має успіхи, які має перешкоди, які має пляни. Празник повинен бути святом для гостей і вони повинні приходити до парафії, що святкує своє храмове свято. Ми не повинні журитися лише своєю парафією; ми повинні знати клопоти інших, бо ми одні і ті самі, до якої парафії ми не належали б.

Тепер попросив до слова Владику Ніла. Преосвященний висказав радість з поступу в будові церкви, яку „недавно помагав мурувати", тішився, що наші парафії зростають. Згадав про церкву Успення Божої Матері в Едмонтоні, про церкву св. Стефана в Калгарі, про церкву в Суррі, Б.К., де працює колишній парох церкви св. О. Николая о. Іван Кратко. Гратулював церковному комітетові, жіночій організації ЛУКЖ, чоловічому клюбові, дітям парафії і бажав скорого викінчення будови нової церкви.

Між визначними гостями празничного обіду були о. Юрій Ковальський, парох катедрального храму, о митрополичий радник Василь Чопей з дружиною, о. Роман Ганкевич, парох церкви св. Володимира в Едмонтоні, п-і Ірина Павликовська, діячка в українському жіночому житті, відзначена папською золотою медалею за заслуги для Церкви і жіночого руху, д-р Я. Онуферко з дружиною й п-і И. Кулеба.

Крім названих, була деяка кількість гостей з парафії св. Юрія, св. Иосафата та інших.

На закінчення промовив парох церкви, о. Микола Дядьо. Він ствердив, що ми не придержувалися сьогодні традиційного способу привітання Владики, бо ми були в комірному, не в церкві, а в школі, тому й не піднесли ми нашому Владиці хліба-соли ні ключів. За те ми приймаємо Преосвященного обідом і щирим серцем тут у нашій залі. Як і всі інші, так і о. парох висказав надію, що вкоротці ми перейдемо до нової церкви, «а тоді все буде інакше».

Подякував промовцям, гостям, хорові, жіноцтву, мужчинам і парафіянам. Жалував, що ми приготовилися на більше гостей але, мабуть, гарна погода і охота виїхати за місто, зайняття в парафіях (як перші св. Причастя дітей), «марш за мільйонами» та інші перешкоди не дозволили багатьом, що плянували, прийти до нас. Ми їх запрошуємо на другий р[illegible].

При нагоді празника на будівельний фонд зложили: п-і Марія Козій з Медисин Гет 20 дол., о. Юрій Ковальський 20 дол., о. радник Василь Чопей 20 дол., о. Юрій Малий 10 дол., п-і Л. П. (Едмонтон) 10 дол., п-і Ю. В. 5.00 дол., п-і І. Павликовська 5 дол.

Щиро дякуємо добродіям-жертводавцям. Нехай св. О. Миколай випросить для них у Бога ласк і благословення.

о. М. Дядьо

Едмонтонські сепаратні школи

Єпархіяльна Управа Братства українців католиків уряджує зустріч членів БУК-ів усіх відділів з Всеч. отцями парохами в Едмонтоні.

На порядку нарад: доля наших дітей у сепаратних школах. Принявність усіх членів БУК є обов'язкова, а батьків, що їхні діти ходять до сепаратних шкіл, побажана.

Кожний хто має які небудь завваги, поради чи побажання у тій справі, повинен теж прийти. На цій зустрічі може бути вирішена справа, яка може мати великий вплив на наші майбутні покоління.

Наради відбудуться у вівторок, 23 травня в катедральній залі св. Иосафата в Едмонтоні.

д-р М. Снігурович, голова

З парафіяльної хроніки парафії Пресв. Евхаристії

ПАРАФІЯЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

В неділю, 16 квітня, в год. 12.30, в церковній залі, почалося наше парафіяльне Свячене, що його приготовили членкині нашого відділу ЛУКЖ, зокрема його кухонний комітет під проводом п-і Кл. Кардинал.

По Сл. Божій парафіяни й гості зійшли до залі та засіли до столів, на яких були паска та другі великодні страви. Господарем прийняття був п. Гр. Порохівник. Парох о. Я. Федуник поблагословив паску та всю їжу й при тій нагоді зложив приявним і їхнім родинам великодні побажання. Да благословлення співали наші дяки: І. Єлиняк і А. Хомляк.

Під кінець свяченого п. Г. Порохівник зясував учасникам велике виховно-релігійне значення парафіяльного свяченого, що своїм початком сягає в далеку християнську давнину, коли то ще апостоли, по нічних богослужбах, засідали до спільних обідів-агапе — разом з вірними.

Потім складали привіти — побажання: п. Гр. Мидляк, голова церковного комітету, п-і Е. Ожга, голова відділу ЛУКЖ, п. П. Головатий, голова відділу БУК та вкінці о. парох.

У щирому, родинному настрою провели парафіяни та гості час та зі задоволенням розходилися домів.

На свяченому було 205 осіб.

* * *

ПЕРША СПОВІДЬ І СВ. ПРИЧАСТЯ ДІТЕЙ

В неділю, 30 квітня, на ранній Службі Божій, яку відслужив о. Б. Снігурович, приступило 23 дітей до першого св. Причастя разом із своїми родичами та рідними. На заклик о. пароха в нас вже п'ятий рік підряд родичі ведуть своїх дітей до першого св. Причастя і самі причащаються, щоб дати дітям добрий приклад та заохоту до релігійного життя. Цього року приняло св. Причастя разом 88 осіб.

Спільне приготування всіх дітей із нашої парафії, що розкинені по різним школам, почалося в середу, 26 квітня пополудні. Приготуванням займалися сестри Служебниці: настоятелька Теофанія і сестра Августина.

Перед тим приготовляв по школах ще о. парох. Приготування відбувалися кожного дня пополудні в церкві в четвер, п'ятницю й суботу. В суботу пополудні діти відбули св. Сповідь, як рівнож деякі родичі. Решта родичів і рідних сповідалися в неділю, в час Служби Божої.

Першу Сповідь відбули й перше св. Причастя приняли 15 хлопців: Б. Бедик, К. Глевка, Д. Гуменюк, В. Кісілевич, М. Лозінський, Л. Лупул, Р. Махній, Л. Мельничук, К. Мельник, Г. Мидляк, Р. Огурян, Д. Онушко, Д. Ожга, Б. Варава, К. Заваський та 8 дівчат: Б. Летавська, С. Шульган, Ш. Шибунька, Дж. Соломон, Л. Тягло, М. Варава, П. Вавринчук і Л. Шибунька.

По Службі Божій о. парох промовив до дітей, вказуючи на значення Евхаристії в житті кожної людини й заохочував дітей зберігати невинність душі в щоденному житті.

Потім роздав пам'яткові образці. По закінченні торжества Сестри повели дітей до церковної залі, де відділ ЛУКЖ при парафії приготовив для дітей сніданок а для родичів каву.

Приготуванням сніданку займалися п-і Г. Кракош, Е. Ожга та Л. Тот.

* * *

ЧАЙНЕ ПРИПНЯТТЯ В ЧЕСТЬ МАТЕРІ В ДОМІ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНЕРІВ

Чайне прийняття з нагоди „Дня Матері" відбулося в неділю, 30 квітня, в годині 1.30 пополудні. Його влаштував відділ ЛУКЖ при парафії. Господинями були: П. Саган, К. Кардинал та М. Страшок. Їжу приготовили Кл. Кардинал і Т. Закотюк. Гостей витали: о. Я. Федуник, парох, Е. Ожга, И. Кулеба й П. Саган. Гостями занималися: М. Страшок, А. Глушак, М. Пител. Гостей реєстрували: С. Раско й Е. Гук.

Чай наливали фундатори кімнат й окремо запрошені гості: П. Л. Слобода, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ, д-р М. Снігурович, фундатор і голова єпархіяльної управи БУК, д-р Я. Онуферко, голова

(закінчення на 7 стор.)

Пожертви на Українську Національну Раду

ЗА ЧАС ВІД 15 ВЕРЕСНЯ 1971 ДО 1-ГО ТРАВНЯ 1972

$60.00 д-р Л. Фарина, $50.00 Ол. Маяровський, $35.00 П. Лазарович, П. Саварин, $25.00 Преосв. Владика Ніл, о. митрат В. Лаба, д-р Д. Мельник, Я. Росляк, Олександра Рудницька, Т-во Українців-Самостійників, Ю. Черненко, $20.00 П. Білоцерковець, В. Вірстюк, І. Ільків, Т. Литвяк, Юстина Мельник, Б. Мельничук, С. В., П. Трильовський. $18.00 І. Клим, $17.00 д-р М. Суховерський, $15.00 о. Г. Васнлів, А. Волчанський, І. Горецький, А. Звоздецький, Людмила Зуєвська, Ліліян Івасюк, Ю. Ізьо і О., М. Самиця, К. Теличко, М. Хом'як, Н. Юсипчук. $14.00 Стефанія Ортинська, $12.00 М. Сунак, $11.00 И. Лазаренко, $10.00 Преосв. Владика Андрій, Є. Апонюк, Ф. Байдала, Ольга Батицька, Єлисавета Бойко, Софія Василишин, І. Винничук, О. Віндик, В. Гаук, С. Грох, Анна Данилович, В. Дженіс, І. Драганчук, Я. Єндик, П. Касіян, В. Кравець, И. Кузів, А. Литвяк, О. Лукіянчук, П. Лукша, М. Магус, Ф. Мороз, Ф. Музика, С. Ничка, „Парк Меморіял", В. Постойко, Г. Прокопчук, П. Репка, М. Рожак, Н. Рудко, Я. Скрипник, Н. Солоний, Союз Українок, М. Судник, Марія Сулима, В. Федейко, о. О. Фляк, І. Фляк, о. Ол. Хомяк.

$8.00 Г. М., В. Котишин, $6.00 Катерина Бабич, $5.25 Я. Редчук (Монреаль), $5.00 Анна Байрак, Стефанія Базюк, В. Базюк, В. Белзюк, Д. Березенець, С. Букеда, С. Волос, Ф. Ганочко, Т. Горобець, І. Грегори, І. Данилович, Є. Єренюк, Д. Калявський, о. Ф.

(закінчення на стор. 7.)

Доповнення

ЗБІРКА НА СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД БЛ. П. ІВАНА ШЕВЧУКА

В списку пожертв на стипендійний фонд для дітей бл. п. Івана Шевчука (див. „УВісті" 27. 4. 1972) опущено помилково слідуючих жертводавців: Микола Сус 20 дол., панство Родинюк 30 дол. Богдан Небожук 10 дол.

Додатково жертвували: Микола Іванків 20 дол., Михайло Зазуляк 4.00 дол. і залишено із вінка односельчан 20 дол.

За помилку перепрошуємо та дякуємо за пожертви.

Збірковий комітет

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 19 травня:

год. 8-а веч. в авдиторії св. Івана (10611 - 110 аве) авторський вечір письменника Миколи Понеділка.

* * *

Неділя, 21 травня:

год. 8-а вечора в залі УНО (10620 - 98 вул.) авторський вечір Миколи Понеділка.

* * *

Субота, 27 травня:

о год. 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п-і О. Градюк, 3437 - 121 авеню.

* * *

Неділя, 28 травня:

о год. 3.30 попол. в залі УНО, 10629 - 98 вул., прилюдна наукова сесія Осередку НТШ з двома доповідями: „Українські місцеві назви в західній Канаді" проф. д-ра Яр Славутича та „Розбудова шкіл українцями і навчання української мови в Алберті в 1920-их роках" М. Хом'яка.

Загальні збори прихильників УНРади

У п'ятницю, 26 травня, о 8-мій год. вечора, в залі УНО, 10629-98 вул., відбудуться загальні збори прихильників і платників УНРади. На зборах буде інформація про підготову до 7-ої сесії УНРади та про делегатів від громадського сектора на цю сесію.

На зборах теж буде звіт про поточну працю та фінансовий стан Едмонтонського комітету сприяння УНРаді.

На збори запрошують прихильників і платників УНРади, а також українське громадянство.

Вшановують пам'ять Богуслава Шашкевича

Станиця Українського вільного козацтва ч. 22 в Едмонтоні, вшановуючи пам'ять і заслуги в часі визвольних змагань 1918-1920 р. свого патрона бл. п. отамана Богуслава Шашкевича, геройського команданта 1-шої дивізії Української галицької армії, рішила влаштувати в його честь радіову передачу в понеділок, 5 червня, о 8.30 год. веч. з французької радіовисильні в рамцях релігійних передач Централі українців-католиків.

Управа станиці просить вислухати цю передачу і згадати одного з визначних героїв наших визвольних змагань, внука рідного брата Маркіяна Шашкевича, пробудителя галицької України.

T

7 3/4%
ON A 5 YEAR CERTIFICATE
НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7 1/2%
ON A 4 YEAR CERTIFICATE
НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7%
ON A 3 YEAR CERTIFICATE
НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/2%
ON A 2 YEAR CERTIFICATE
НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/4%
ON A 1 YEAR CERTIFICATE
НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

5%
ON A SAVINGS ACCOUNT
НА ЩАДНИЧЕ КОНТО

4%
ON A CHEQUING ACCOUNT
НА ЧЕКОВЕ КОНТО

Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.

HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

БАТУРИН

Історична повість (32)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Нові відділи, що безнастанно наспівали на поміч, збільшували тую суматоху. Счинився крик, гамір, рев, котрий аж у Батурині чути було.

Батуринці повилазили на дерева й на криші своїх хат, щоб побачити, як Герцик і москалями бється.

За той час Кенігзен вспів перевести дві гармати і справити їх якраз туди, де йшов цей дивний бій. Не здаючися на гармашів, сам налягав на дула, осмотрював замки і підбирав кулі. Чекав тільки, щоб Герцик, заманивши драгунів в поле, пустився назад, а їх лишив, як мету для Кенігзенових стрілів.

Та Герцик не спішився. Завзятий козак ніяк не міг розстатися з ворогом. Драгуни пізнали в нім полковника і кілька разів наважувалися на нього. Двох офіцерів з двох боків обскочило його. І то не молодиків, а грачів вправних, старих. Був такий мент, що здавалося, ось-ось і кінець полтавському полковникові. Він довго відбивався шаблею, махаючи нею то вправо ,то вліво, так скоро, що казав би ти, в його руці не шабля, а блискавка срібна, аж нараз, саме в ту хвилину, як один з них наряджував пістоль, він кинувся на другого і шаблею звалив його з коня. Не турбуючись ним дальше, звернувся проти другого. Цей стрілив, куля перелетіла через Герцикову шапку, але не ранила його. Герцик, наче у відповідь, шаблею засягнув московського офіцера по руці, перетяв поводи і кінцем рубнув його по щоці. Удар був такий несподіваний і сильний, що москаль захитався і, облитий кровю, повалився на землю, а сполошений кінь вітром полетів назад.

Даром драгунські старшини посилали проти Герцика своїх людей. Завзятий полковник, як жнець снопи, клав ворогів на полі. «Це чорт, не чоловік», — казали москалі, вертаючи до своїх.

Не менше пильним жнивом міг похвалитися Герциків старший сотник. На чорнім кони, сам чорний як циган, не кидав собою по полю, як це люблять молоді робити, а лиш пильно роэглядався довкола і де побачив котрого з козаків у важкій пригоді, туди несподівано являвся, щоб одним махом своєї кривої, широкої шаблюки, котру не всякий міг би й гаразд двигнути, бо була важка, як царева дубинка, рішити непевний двобій. Рішення не виходило на московську користь.

Завважили «старого чорта» москалі і пустили на нього одного зі своїх найвправніших грачів.

Сотник, побачивши його, спинив свого коня, так, що кінь аж присів на задних ногах і голову високо вгору підняв, закриваючи нею їздця. З диким криком летів на нього москаль, великий, сутулуватий, як медвідь. Сотник чув його зневажливі слова, від кожуха несло тютюном і водкою, бачив червоні лиця драгуна і його короткий грубий синій ніс і, здавалося, задеревів зі страху. Нараз скочив конем вбік, так що москаль пролетів сяжнів може двайцять вперед. Тоді сотник погнав за ним і як яструб на голуба кинувся на нього. Прискакував то зправа, то зліва, то налягаючи сильно, то ніби втікаючи від ворога, аж нараз добре виміреним і сильним ударом вибив йому шаблю з руки. Шабля зі свистом полетіла вгору і з бренькотом упала на землю далеко від тих двох, що счіпилися в рукопашнім бою.

Оба великі, сильні, вкриті курявою, потом і кровою, нагадували казкових богатирів, що борються на смерть і життя. Ніхто не важився спішити їм на поміч. Де двох таких лицарів беться, там третій не мішайся. Здавалося, і козаки, і москалі без переговорів заключили перемирря, поки не рішиться цей двобій. Не тривав він довго. Жилавому сотникові поталанило вхопити сутуловатого москаля і стягнути його з коня.

Занімів Батурин і задеревіли москалі, побачивши, як їх найкращий грець, ніби мотиль на шпильці, вертиться у сотникових руках, вимахуючи руками й ногами і викидаючи з себе що найгидкійші слова і що найважкійші проклони. Аж здавлений за горло, посинів, вибалушив кровю забіглі очі, і захарчів. Сотників кінь летів у напрямі Батурина. Сотник ломив москаля, як жнець ломить сніп, щоб покласти його на спід, під полукіпок, аж зломивши, відкинув теть від себе.

Сотник дихав важко. З його правої руки і з лобу спливала широкими струями кров, котрої не було як і коли тамувати.

«Нас околюють!» — кричав до Герцика.

Герцик дав знак і його люди пустилися в напрямі обложеного городу. Не всі. Декількох заплатило життям за цей сміливий випад. Товариші старалися піднести їх і взяти поміж себе. Одного, що правда, невеличкого й неважкого, ще молоденького козака, котрий насилу впросився до нинішнього, так небезпечного випаду, вірний кінь вхопив зубами за пояс і ніс з крівавого бій-поля, ніби розуміючи, яке горе чекало його тяжко раненого пана, колиб він так попався в руки роззвірених ворогів.

Московські драгуни не спішилися збірати своїх ранених і трупів. Мають час. Боєвище за ними. Вони збитою лавою кинулися здоганяти козаків. Але їх коні не рівня козацьким. Козаки вітром летять, розсіявшися невеличкими відділами по широких полях, ніби стадо суйгаків, наполохане стрільцями. Їх жмінка, москалів ціла хмара, чорна, грізна, небезпечна.

Нараз не з хмари, а в хмару ударили громи. Заревіли Кенігзенові гармати. Грізна хмара перервалася на кілька хмарин. Клекотить у них, вариться, кипить. Чути крик, вереск, стони. Валяться коні, люди. Кулі виривають землю, розшарпують і розкидають людське тіло і кінське м'ясо. Даром принаглюють московські офіцери своїх людей до дальшої погоні. Грозять пістолями, декількох трупом кладуть.

За той час козаки вже в половині дороги до Батурина. Батуринці пізнають, хто з них цілий, а хто облитий кровю. «Скорійш! Скорійш!» — принаглюють до бігу. Козаків і наглити не треба. Їх коні черевами торкаються озимого збіжжя, котре вже вспіло вирости так, що в житі могла би сховатися курка. Куди вони пробігли, жито прининшкло до землі і забагрилося кровю, бо неодин козак навіть не знає, що його важко поранено в бою. Аж тоді, як прийдеться скидати чобіт, побачить, що треба розрізати халяву, бо нога спухла і чобіт повен крови.

BAYDALA DRUGS
• Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
• Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
• Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
• Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)
— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життева хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
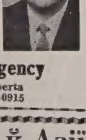
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандерольки з нашого товару.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Вісті з Едмонтону

З парафіяльної хроніки . . .

(закінчення з стор. 6.)

Централі українців католиків едмонтонської єпархії, Г. Мидляк, голова церковного комітету Пресв. Євхаристії.

Чай відвідало багато людей зпоза парафії. Погода була дуже гарна. Між відвідувачами були Преосв. Владика Ніл, о. Ю. Ковальський, о. М. Дядьо з дружиною, о. В. Волошин, о. Б. Снігурович, посол до федерального парляменту С. Папроцький, посли Албертської леґіслятури В. Дячук, який був головним промовцем та Ю. Козяк із дружиною.

Чай відвідало поверх 200 осіб. Дохід із чаю призначений на купно деяких потрібних речей для Дому пенсіонерів.

У свойому привітанні о. парох Я. Федуник подав в коротких словах історію Дому. Він зазначив, що саме два роки тому, бо 15 лютого 1970 р. парафія Пресв. Євхаристії віддала українській спільноті Едмонтону й околиці та Алберти перший український дім пенсіонерів, в якому наші люди знайшли тепло рідної, української хати.

Після поборення різних труднощів в часі будови та після відкриття Дому, теперішній комітет Дому з д-ром М. Снігуровичем, президентом управи Дому, робить тепер заходи для зменшення податку від Дому. Особисті інтервенції д-ра М. Снігуровича та о. М. Сопуляка в провінційному уряді повинні увінчатися успіхами, тобто звільнення Дому від шкільного податку. Відповідний закон повинен бути ухвалений на теперішній сесії Албертської леґіслятури.

Потім посол В. Дячук, заступник речника Албертської леґіслятури, відкрив чайне прийняття та зложив ґратуляції парафії й Домові з нагоди дворічного існування й служіння нашим піонерам. Він згадав, що був учасником офіційного відкриття Дому та побажав успіхів і дальшого розвитку дому.

Гості, що відвідали Дім, мали нагоду його оглянути. Опроваджували гостей М. Питель, господиня дому й М. Страшок. Гості цікавилися при тому життям наших піонерів та різними справами пов'язаними з існуванням дому.

Під кінець імпрези був розиграш на вишиваний обрус, що його для відділу ЛУКЖ подарувала п-і П. Вітюк. Обрус виграв о. парох Я. Федуник. Білет витягнула дівчина Ш. Ожга, доня голови відділу ЛУКЖ, п-і О. Ожги.

ПРИЙНЯТТЯ ДЛЯ ДІТЕЙ ТАНЦЮВАЛЬНОГО ГУРТКА Й РІДНОЇ ШКОЛИ

У четвер, 27 квітня, стараннями і коштом відділу ЛУКЖ при парафії пресв. Євхаристії відбулася в нашій залі, на закінчення року, гостина для всіх дітей, учасників танцювального гуртка, рідної школи та вівтарної дружини.

Гостина почалася в год. 6 по пол. та зґуртувала 85 дітей ,що з діточим, веселим гамором засіли біля приготованих столів. При окремому столі сиділи родичі, які привезли дітей.

Прийняттям занималися п-і Е. Ожга ,голова відділу ЛУКЖ і п-і Е. Серінк; помагали деякі мами дітей. На гостині був також о. парох.

Н. Федуник

Пожертви на УНР

(Закінчення з стор. 6)

Керницький, В. Клапій, О. Козяр, А. Котишин, К. В., О. Кузів, В. Кунда, І. Лавринюк, д-р С. Манастирський, О. Мандрук, С. Масло, Розалія Матвійчук, Н. А. Мельник, А. Мельничук, Катерина Міськів, А. Мокрицький, Н. Н., М. Ортинський, Р. Осташевський, П. Пауш, Фіона Пелех, Р. Політило, С. Д. Самоїл, М. Свистун, д-р Яр. Славутич, Н. Слюзар, Г. Слюсарчук, А. Стасик, Ю. Стефаник, В. Трильовський (Ню Йорк), Осипа Фарина, І. Федеркевич, Ф. Хрущ, о. І. Черкавський, І. Шевчук. $4.00 М. Корба Т. Куць. $3.00 Емма Верхомин, А. Колодка, Софія Климкович, В. Лупул, В. Наум, С. Папуга, Р. Солтикевич, С. І., Ф. Стельмащук. $2.00 І. Воробець-Карпатський, М. Ворон, Марія Думенко, А. Жмурко, І. Заваленъ, К. Кузьмак, В. Лапіцький, П. Політило, Д. Прокоп, П. Прокопів, Олена Росляк, І. Я., $1.50 Н. Боханецький, $1.00 М. Босак, Анна Пітухова, Параскевія Саламандик.

Всім В. Ш. жертводавцям сердечно дякує управа едмонтонського Комітету Сприяння Українській Національній Раді.

Італійська преса про Українську Католицьку Церкву

(УПБ, Рим) — Останнім часом світова преса більше віднотовувала й коментувала події та відносини в нашій Церкві як в Україні, так поза її межами. Виступи верховного архиєпископа та наших митрополитів на папському синоді, V-ий архиєпископський синод, ювілей унії, 80-ліття Блаженнішого Йосифа, а також посилені переслідування християнства на українських землях — все це викликало зацікавлення публічної опінії.

Крім поточних новин і коментарів, з'являються й ширші репортажі, з яких чужинецька опінія здобуває правильніше уявлення про становище нашої Церкви, її змагання за самозбереження та сучасні труднощі. Багато уваги й прихильности виявляє італійська преса.

Вкажемо на три яскраві голоси.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ І „ДІЯЛОГ"

Двотижневик «Коітіка католіка» за січень 1972 р. присвячує ціле число становищу Української Католицької Церкви під комуністичним режимом, публікуючи меморандум про переслідування Католицької Церкви в Україні. В цьому 12-тисторінковому документі знаходимо основні дані про нашу Церкву перед переслідуванням, про самі факти її мучеництва від 1945 року, а також про становище Церкви в екзилі. Цей документ, написаний ще на початку 1960-их років і призначений для працівників католицької преси та інших засобів зв'язку, не втратив і сьогодні своєї актуальности.

Документ викриває справжні цілі совєтської пропаґанди назовні, яка намагається представити політику СССР, як толерантну та схильну до компромісів. „Треба їм довести, — написано в меморандумі, — що світова публічна опінія добре поінформована про все та про окремі факти, які суперечать більшовицьким твердженням про їхній „демократичний" дух, про їх „лібералізм" та про „миролюбність"».

Католицький ілюстрований інформаційний та документаційний тижневик «Лл К'єза нель мондо» в числі з 1 березня помістив статтю п.з. „Українська Католицька Церква прагне свого власного патріярхату". Виступи верховного архиєпископа, ставлення наших владик до справи помісности, а далі рух мирян та окремі дії описані досить драматично.

Так само порушено справу екуменічних та інших зв'язків Римської Курії з Москвою, і в цьому світлі з'ясовано важке становище українців-католиків. Зокрема наголошено політику Москви і Російської Церкви супроти Української Католицької Церкви поза совєтською сферою впливу. Цю політику підсумовано так: діялог між Москвою і Ватиканом, можливий лише за таких передумов: „а) якщо буде прийнята формальна ліквідація Української Католицької Церкви в Україні, і б) якщо Українська Церква в діяспорі буде толерована лише тимчасово а потім буде асимільована в церковних структурах, що будуть більш сприйнятні для совєтського режиму».

Журнал далі згадує, що українці мали „поважні застереження" до місії архиєп. Казароли в Москві минулого року ,як також до факту, що кард. Віллебрандс не зареаґував на акт православного собору в Загорську про „уневажнення Берестейської унії».

Той самий журнал містить кілька інших нотаток на українські теми, а саме про промову верховного архиєпископа Йосифа з нагоди його 80-річчя, про свячення єпископів у Базиліці св. Петра та участь у цій церемонії російської делеґації, а також про звільнення владики Василя Величковського з совєтської тюрми.

Число журналу ілюстроване світлинами собору Святої Софії, служінням у соборі, а на титульній сторінці — портретом Блаженнішого Йосифа.

ПРОТИ ШКІДЛИВОЇ МОВЧАНКИ

Найбільш поширений в Італії ілюстрований тижневик «Фамілья крістіяна» (1 мільйон 800 тисяч тиражу), що виходить у Мілані, опублікував у числі з 16 квітня п'ятисторінковий репортаж п.з. «Українцям-католикам знищено Христа». Цей заголовок підказаний вістками з підпільних видань з України про те, що більшовики нищать ікони, придорожні хрести й молитовниці в Україні.

Автор репортажу Анджело Монтонаті відвідав Блаженнішого, бажаючи з ним мати інтерв'ю. Але наш первоієрарх не погодився дати формальне інтерв'ю, бо вже забагато преса однобічно коментувала його погляди. Проте італійський журналіст Монтонаті не зрезиґнував з пляну написати про Українську Церкву. Для цього він вивчав різні матеріяли та призбирав різні факти.

Монтонаті обширно цитує та відповідно коментує промову верховного архиєпископа на папському синоді 23 жовтня 1971 р. Це, мабуть, вперше в чужій пресі з'явилися такі широкі винятки з тієї промови. Далі автор конкретними фактами й цифрами ілюструє мартирологію Української Церкви, чим вона була до 1945 р. і що сталося опісля. Це незбитою мовою підтверджує, що вислів верховного архиєпископа про те, що Українська Католицька Церква „принесла в жертву гори трупів і море крови", не є риторичним перебільшенням.

Подаючи сумний балянс жертв серед клиру, чернецтва, вірних, Монтонаті інформує про долю кожного єпископа після арешту.

Присвятив автор відповідне місце й діяльності та описові катакомбного життя Мовчазної Церкви: пастирські листи з Сибіру, душпастирське обслуговування вірних, таємні чернечі обіти та ієрейські й єпископські свячення, богослуження в приватних домах чи вечірні в лісі, молитовники й ікони, виконані ручно — все це згадано. А разом з тим нові акти переслідування Церкви — руйнування храмів, палення ікон, богослужбових книг, нищення церковно-національної культури, факти, які подається за репресованим українським істориком Валентином Морозом.

Згадує Монтонаті й про найновішу хвилю арештів діячів української культури, між якими й є священики. На цьому тлі незрозумілою є політика зближення з Москвою, практикована деякими колами Ватикану за ціну замовчування несправедливостей, які діються в Україні.

Наводить автор з промови Блаженнішого Йосифа в жовтні м.р. вагомі слова одного латинського кардинала, який сказав: «Важко повірити, що цей народ , який стільки натерпівся і якого так несправедливо трактували самі латинські католики, залишився ще католицьким».

Монтонаті вміло подав яскраву й драматичну картину Української Церкви в Україні та поза її межами. Репортаж ілюстрований цілосторінковою кольоровою світлиною верховного архиєпископа у своєму кабінеті з бюстом папи Павла VI, крім цього знимками нашого первоієрарха разом з покійним папою Іваном XXIII та в оточенні учнів української малої семінарії.

Піонери дістали 1,000 долярів

ДОПОМОГИ НА ВИДАННЯ КНИЖКИ

Товариство Українськ и х Піонерів Алберти (ТУПА), з осідком в Едмонтоні, дістало від федерального уряду в Оттаві тисячу долярів на видання другої книжки, що вийде англійською мовою під заголовком „Да Украініянс ін Алберта".

В цій книжці буде окрема згадка про поселення наших піонерів в різних околицях Алберти, про успіхи наших фармерів, про участь наших юнаків у військових рядах Канади в час війни, про Народні Доми та їхню ролю в плеканні нашої культури, про наших професіоналістів і т.п.

Саме приготування і видання книжки є великою працею. Її виконує редакційний комітет, до якого входять: бувший інспектор шкіл — І. Горецький, д-р Н. Д. Голубіцький, учитель В. Косташ, інженер М. Фляк, агроном Ф. Маґера, Дм. Прокоп і Н. Боханецький.

Тисяча долярів, що їх дістало Т-во ТУПА не вистарчить на покриття видачі книжки. Щоб покрити решту коштів, Т-во буде знову поміщувати в ній життєписи всіх чесних українців та їх родин, які хотіли б залишити по собі пам'ятку. Дві сторінки друку зі світлиною коштуватимуть 50 долярів, а кожна додаткова сторінка 25 долярів.

Людина вмирає й по кількох роках за неї забувають. Наші передові працівники на культурно-освітному, господарському, церковному полі заслуговують на те, щоб лишити по собі хоч коротеньку історію свого життя, своїх змагань та трудів для добра дітей, свого народу та своєї нової батьківщини Канади.

Тому управа ТУПА звертається з гарячим закликом до всіх зацікавлених, щоб присилали свою історію життя та свої світлини а також і гроші на видання, на адресу: The Ukrainian Pioneer Association c/o Mr. W. Lupul, 7803 Rowland Rd. Edmonton, Alta.

Сесія УНРади

Сьома сесія УНРади відбудеться в Англії в серпні цього року. Повідомлення це подано з Мюнхену.

• **Людина робить** протягом дня звичайно 20.000 кроків, за рік бл. 7 мільйонів, а за 70 років майже 500 мільйонів кроків, що мало що не дорівнює віддалі від Землі до Місяця.

Богослуження: травень — червень

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

21. — Ярослав год. 10
28. — Скаро год. 10
4. червня — Стар год. 10.00

о. Є. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

21. — Смокі Лейк 10 гроби
28. — Восетна 10 гроби
4. червня — Радвей 10 рано
11. — Восетна 10 рано
18. — Смокі Лейк 9 рано; св. Параскевії 11 рано
25. — Смокі Лейк 10 рано

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

21. — Боннивил (храм), год. 10 рано; спільний обід; опісля Парастаси на гробах — Єншав
28. — Ст. Павль, год. 10 рано; о год. 3-ій попол. — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

21. — Карвел (храм. празн.) год. 9.30 Литія. По відправі Парастаси
28. — Едсон (храм. празник) — Зісл. Св. Духа) год. 10 Литія, по відправі Парастаси

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

21. Сош. Св. Духа — Лемонт
28. Сош. Св. Духа — Восток св. Михаїла (храм)
29. Пресв. Трійці — Делф (храм)

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

21. — Голден (храм) год. 10.30
28. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

21. — Річмонд Парк 10
28. — Бойл 10 рано празник Св. Духа
29. Пресв. Трійці — Проспериті (храм)
4. червня — Росінгтон 10
11. — Атабаска 9.00; Френйс 11.00 храмовий празник
18. — Річмонд Парк 9.00; Проспериті 11.30
25. — Атабаска 9.00; Бойл 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

21. — Ту Гилс, год. 10 (Парастаси)
28. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (празник)
4. червня — Ту Гилс, год. 10 (архиєрейська Сл. Б.)
11. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam. Ph. 366-3890

21. — Мирнам 10.30; Моркемб 9.00
22. — Мирнам 10.00
28. — Ллойдминстер 10.30 — празник

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

21. — Кемровз 9:00; Равнд Гіл 11:00 і перше св. Причастя
28. — Гей Лейкс 10:00 і перше св. Причастя

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

21. — Редвотер т. 9.00 і Вог г. 10.30 (і панахиди)
28. — Редвотер г. 10.00
4. червня — Редвотер год. 10.00
11. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
18. — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
24. Різдв. Ів. Хрест. — Редвотер год. 9.00
25. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

21. Сош. Св. Духа — Вилна храм
28. — Вилна читана Сл. Божа о год. 8.30
29. Пресв. Тройці — Спедден храм.
4. — Даннінг год. 10 Сл. Б. і Парастаси
11. — Стрий, Пресв. Євхар., храмовий день
18. — Спедден
25. — Вилна, співа. Сл. Божа

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

21. — Іннісфрі-місто 10.30
28. — Менвіл 10.30
29. — Іннісфрі XI ренч 10.30
11. червня — Менвіл 10 рано; Ренфурлі 12.30
18. — Іннісфрі X ренч 9.30 рано; Іннісфрі-місто 12.00
25. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

21. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30, гроби по відправі.
28. — Дервент 10; Празник. Гроби Енгел Лейк год. 3
29. — Нортерн Вел 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

21. — Арран-місто, год. 8.00 рано: Вечірня з Литією, год. 9.00 рано: Служба Божа; Арран-Весна ,год. 10.30 рано: співана Служба Божа; Арран-місто, год. 3.00 попол.: Вечірня
27. Субота Задушна — Арран-місто, год. 10.00 рано: співана Служба Божа і Парастас, год. 7.00 веч.: Вечірня
28. Зшестя Святого Духа — Пелслі, год. 8.30 рано: Служба Божа; Арран-місто, год. 10.00 рано: Співана Служба Божа, год. 3.00 попол.: Вечірня
29. Понеділок Святого Духа — Арран-місто, год. 8.30 рано: Служба Божа; Арран-Весна, год. 10.30 рано: Співана Служба Божа, год. 2.00 попол.: відправи на гробах в Арран-Весна

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

21. — Угринів год. 10 (празник)
28. — Орлов год. 10 (празник)

Перед кожною відправою нагода висповідатися.

11. червня — Орлов год. 9; Кридор год. 11 (празник)
18. — Блейн Лейк год 9; Угринів год. 11
25. — Орлов год. 9

Перед кожною відправою — нагода до сповіді.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

21. — Медовлейк
28. Зелені свята — Норт Батлефорд
29. Понеділок Зелених свят — Витків

Відправи на цвинтарях: 14 травня о 4.30 год. на цвинтарі коло Брейди; 28 травня год. 2.30 на новому міському цвинтарі в Норт Батлефорді; 29 травня по Службі Божій на усіх цвинтарях у Виткові

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

21. — Вакав 9.00; Прудгом 11.00, храмовий празник і гроби
28. Зел. Свята — Вакав 10.00 і 4.00 попол. гроби
29. Пресв. Тройці — Сокаль 10.00 храм. празник і гроби
4 червня — Вакав 10.00, храм. празник
11. — Прудгом 9.00; Вакав 11.00
18. — Вакав 9.00; Боршів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

21. — Леніґен 9.00; Гамболт 11.00
28. Зшестя Св. Духа — Гамболт 9.00; Бруно 11.00 храм
29. Пресв. Тройці — Гамболт 8.00; Бруно 10.30 і Парастас на цвинтарі

Молебні до Матері Божої: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 веч.

4. червня — Волверін 9.00; Гамболт 11.00 (храм)
11. — Гамболт 9.00; Бруно 11
18. — Гамболт 9.00; Леніґен 11.00 (храм)
25. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2293
1112 Caledonia Ave.

21. — Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

21 травня, неділя Св. Отців, Івана Богослова

28 травня, неділя Сошествіє Святого Духа

29 травня, понеділок Святого Духа

Григоріянський календар:

21 травня, неділя Сошествіє Святого Духа

22 травня, понеділок Святого Духа

28 травня, неділя Всіх Святих, Никити

• **В столиці Словаччини** Братиславі мають заснувати „Інститут наукового атеїзму", що його завданням будуть „студії релігійних проблем та поборювання впливу релігії в Чехословеччині".

ПУБЛІЧНЕ Переслухання

До всіх працедавців і працівників, представників професійних юній та всіх організацій, зацікавлених поправою умов робітників Алберти.

РАДА ДЛЯ СПРАВ ПРОМИСЛОВИХ ЗВ'ЯЗКІВ МІЖ РОБІТНИКАМИ ТА ПРАЦЕДАВЦЯМИ
(The Board of Industrial Relations)
БУДЕ ПЕРЕВОДИТИ ПУБЛІЧНІ ПЕРЕСЛУХАННЯ В ТАКИХ СПРАВАХ

1. Устійнення найнижчої заробітної платні
2. Устійнення годин праці
3. Устійнення тривання платних вакацій
4. Устійнення загальних днів відпочинку
5. Умовини наймання на працю

ДНІ Й МІСЦЯ ПЕРЕСЛУХАННЯ

19 і 20 червня 1972 10:00 год. ранку до 12:00 год. полудня 2:00 год. до 4:00 години пополудні —	Club Room Northern Alberta Jubilee Auditorium Edmonton, Alberta
21 червня 1972 10:00 год. ранку до 12:000 год. полудня 2:00 год. до 4:00 години пополудні	Assembly Room Southern Alberta Jubilee Auditorium Calgary, Alberta
22 червня 1972 10:00 год. ранку до 12:00 год. полудня	Basement Board Room Provincial Administration Building 3rd Abenue and 9th Street N. Lethbridge, Alberta
22 червня 1972 2:00 год. до 4:00 год. пополудні	Board Room, Room 116 Provincial Administration Building 770 - 6th Street S.W. Medicine Hat, Alberta
23 червня 1972 10:00 год. ранку до 12:00 год. полудня	Basement Board Room Provincial Administration Building 9905 - 100th Street Grande Prairie, Alberta

Закликаємо поодиноких осіб та організації, що бажали б подати свої вески до Ради для справ промислових зв'язків, де це можливе, зробити це не пізніше 15 червня 1972 р., подаючи 8 (вісім) відбиток на письмі до

Secretary
Board of Industrial Relations
Room 1001
10808 - 99 Avenue
Edmonton, Alberta
T5K 0G2

Рада прийме радо теж додаткові вески на письмі, або передані усно, які дотичать тих справ, у часі переслухання.

R. B. d'ESTERRE,
Chairman,
Board of Industrial Relations.

GOVERNMENT OF ALBERTA

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

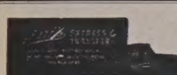

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. C. Box 156, EDMONTON

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:
Patrick, Mike Construction
Designing, planting trees — shrubs — Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance — Pruning trees — shrubs — hedges — Rototilling — All concrete work, sidewalks, patios, driveways — Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

Помер шеф Еф-Бі-Ай

(закінчення з стор. 1.)

го обороні й він тішився їх беззастережним довір'ям. Протягом своєї служби Гувер співпрацював з восьми американськими президентами.

Президент Р. Ніксон назвав Гувера своїм найближчим особистим приятелем й, за словами президента, „кожний американець повинен бути вдячний Гуверові за створення такої інституції, якою є Еф-Бі-Ай. Завдяки Говерові прапор Еф-Бі-Ай — казав президент — завжди повіватиме високо, хоч на його особу йшли жорстокі напади". Президент Ніксон дав доручення на знак жалоби, після смерти Гувера, знизити прапори на урядових будинках.

Сьогодні в агенції Еф-Бі-Ай працює 19,401 осіб, в тому є 8,586 спеціяльних агентів, між якими є 100 агентів із різних національних (етнічних груп), що живуть у ЗДА. В біжучому році бюджет Еф-Бі-Ай був 334,5 мільйонів долярів.

Еф-Бі-Ай будує тепер коштом 125 мільйонів долярів окремий будинок, в якому будуть приміщені всі бюра тої розвідчої агенції. З доручення президента будинок матиме назву: будинок ім. И. Е. Гувера.

Тимчасовим наслідником Гувера президент Р. Ніксон призначив 55-річного Л. Грея. Грей закінчив право в Вашінгтонському університеті й був правним дорадником міністерства державної оборони.

—o—

Ріджайна, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ПЕТРА ПАСЛАВСЬКОГО

похорони звеличили похоронні відправи. Дякуємо також тим, що зложили жертви на Служби Божі, за квіти на могилу і за останню прислугу. Дякуємо також всім за вислови співчуття в годині нашого великого смутку. **Родина**

На пресовий фонд „Українських вістей" в Едмонтоні зложили дар: син Михайло, Катерина і Павло Ґульки, дочка і зять, в сумі 15.00 дол.

Дякуємо за пожертву, а покійному Петрови нехай дасть Господь вічну пам'ять.

УВАГА УВАГА

Відділ БУК Пресвятої Евхаристії в Едмонтоні влаштовує
В СУБОТУ, 27 ТРАВНЯ 1972 р.
в Готелі Сендс Мотор, 12340 Форт Ровд, Едмонтон

БАЛЬ на честь МАТЕРІ

Коктейл: 6:30 вечеря: 7:30
танець: 9:00-1:00 північчю
Музика: Де Стрінг Джестерс
Вступ: 5.00 долярів від особи
Білети до набуття: М. Кулеба 474-1870
і М. Ожга 476-3478
і при касі
ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО
І СЕРДЕЧНО ВІТАЄМО

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Нищать музейні речі

(закінчення з стор. 1.)

повідні умови збереження втрачають велику частину своєї цінності". Лиш до Львівського Музею Українського Мистецтва щороку надходить від людей 500-1000 експонатів, найбільше художніх творів. Та „величезні цінності Музею Українського Мистецтва по сирітському туляться в тісних та вогких підвалях Вірменського Собору". Журнал пише дальше, що відвідувачам музею показується всього 3.5% музейних речей, а решту „держать у темних вогких льохах, де такі скарби української культури гинуть". Частково краще становище у Львівській картинній ґалерії, а в Полтавському музеї не показують тисячам відвідувачів і десятої частини скарбів (також гетьманських булав і козацьких прапорів). До того „люде, відповідальні за фондову роботу, не мають ні заступників, ні лябораторів, яких можна б поступово готувати до самостійної роботи". Так Москва призначає на повільне знищення пам'яток української культури й мистецтва.

—o—

Прем'єр Кастро подорожує

(закінчення з стор. 1.)

ба має 200,000 добре вишколених вояків та 500-600,000 вояків резерви, яких можна покликати до зброї протягом кількох годин. Куба має 130 совєтських реактивних бойових літаків старшого типу, а тепер дістала деяку кількість найновіших совєтських літаків МІГ-23.

Кастро переводить реорганізацію майже всіх міністерств, бо вони не працюють успішно. Не хочуть працювати успішно й кубинці, з яких 30-75,000 сидить в тюрмах та концентраційних таборах. Приблизно 750,000 кубинців зїхало з Куби, деякі за дозволом, інші втікли бо, не хотіли годитися з комуністичною системою. Куба дістає від СССР щорічно допомогу в висоті прибл. пів мільярда долярів. При кінці 1971 р. Куба винна була СССР понад три мільярди долярів. До того Куба задовжилася в різних комуністичних державах на суму 400 мільйонів долярів, а в держав вільного світу на дальших пів мільярда долярів.

Кастро й досі не зумів наладнати кубинського господарства й в Кубі й досі майже всі товарі, з цукром включно, є раціоновані й продаються на картки в і приділи.

—o—

Ґольда Меїр відвідала Румунію

(закінчення з стор. 1.)

тепер продає до Ізраїля м'ясо, дерево та хімічні вироби на загальну суму 40 мільйонів долярів річно. Ізраїль продає Румунії поташ ,овочі та текстильні товарі.

На бенкет, що його влаштувала Г. Маїр для румунського уряду, вона привезла з Ізраїлю свіжі полуниці та інші овочі.

В часі побуту в Букарешті Меїр побувала в жидівській синаґозі, в якій зібралося на молитву 1,500 жидів. В часі богослужения в синаґозі Меїр сказала зібраним жидам: „Ми маємо свої проблеми в Ізраїлі, але краще мати проблеми у власній країні, як не мати загалом власного краю". Після богослуження прем'єр Меїр говорила з деякими жидами, що не могли ввійти до синаґоги з причини недостачі місця В.Букарешті живе тепер 50,000 жидів.

—o—

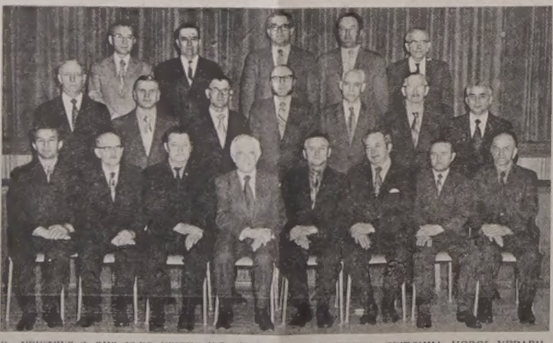

В „УВІСТЯХ" З ДНЯ 27-ГО КВІТНЯ Ц.Р. Ч. 17 БУЛА ПОМІЩЕНА СВІТЛИНА НОВОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ В ЕДМОНТОНІ. ПОДАЄМО ПРАВИЛЬНІ ПІДПИСИ.
На світлині зліва на право: Дмитро Ґаборак — господар і сеньяр, Григорій Якимець — секретар, Володимир Стебельський — фінансовий секретар, д-р Іван Смульський — перший заст. голови, Іван Лагола — голова, Володимир Качмар — 2-гий заст. голови, Михайло Наконечний — кореспондент. секретар, Юрій Хаба — член управи. Другий ряд: М. Лаврин, Евген Апонюк, Олекса Брода — члени управи. Віктор Федина — член товариського суду, Константин Кантор — бібліотекар, Фред Шарун — контрольна комісія. Остап Татчин — культурно-освітний референт. Стоять в третьому ряді: Генрі Савчин, Василь Муж — члени управи, Зенон Васараб — контрольна комісія, Степан Романюк — організаційний референт, Ярослав Чайківський — касієр і управитель залі. До управи входять теж д-р М. Сніґурович, М. Бойко, М. Сус.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ВИСТРІЛЮЮТЬ КЕНГУРУ

Число австралійських кенґуру скоро меншає, бо їх вистрілюють масово, а шкіри продають на виріб поясів, сідел, ковбойських чобіт ітд. Лиш минулого року до ЗДА продано 516,000 шкір за суму 1.2 мільйона долярів. Австралійський уряд задумує поставити кенґуру під охорону й заборонити полювання на них.

—o—

• **В Східній Німеччині** облегшили цензуру й дозволяють друкувати книжки, яких за володіння В. Ульбрехта не вільно було друкувати.

НАЙБІЛЬШЕ ДІЯМАНТІВ ПРОДАЮТЬ У НЮ ЙОРКУ

Найбільше, бо 60% всіх діямантів, що їх продають у цілому світі, продають у Ню Йорку. В Ню Йорку продають 80% всіх діямантів, що їх продають в ЗДА. В 23,000 американських роздрібних крамницях продають річно різних діямантів на загальну суму понад 700 мільйонів долярів.

В самому Ню Йорку працює понад 800 гуртових продавців діямантів та 1,500 осіб, що ріжуть та шліфують діяманти, оправляють їх у відповідні золоті чи плятинові ювелірні вироби, як перстені, нашийники ,заушниці ітд., ювелірів, оцінювачів, адвокатів для переводження торговельних трансакцій діямантами, обезпечених агентів ітд. Всі вони живуть із продажу діямантів, за які, остаточно, платить усі кошти покупець, тобто пересічна людина, що купує діяманти.

90% всіх сирих, тобто нешліфованих, діямантів у світі походить із копалень діямантів у Де Беерс Африка, що продають діяманти прибл. 220 гуртівникам діямантів у цілому світі. Діяманти продають на окремій ліцитації, де гуртівники купують сирі діяманти в скринках, що в них є діяманти величиною прибл. 1,200 каратів, за що платять пересічно 250,000 дол. Ці діяманти переходять відтак в руки шліфувальників, які їх обробляють, оправляють в відповідні рямці й передають у продаж. В 1970 р. до ЗДА спроваджено сирих діямантів за загальну суму 234 мільйонів долярів, на 18.4 мільйона менше, як в 1968 р.

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Українсько-канадський ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ-АРХІВ

Багато наших приятелів та симпатиків питаються, чи наша Архівно-музейна дістала якусь допомогу із фондів федерального уряду, що тепер виплачує чимало допомог („ґрентів") різним культурним установам в Канаді. У відповідь на те подаємо до відома, що управа нашого Музею-Архіву внесла прохання до федерального уряду в призначеному часі, одначе наше прохання поладнано відмовно. Ми будемо й далі старатися дістати державну допомогу для нашого Музею-Архіву, але сьогодні годі сказати, чи наші старання ввінчаються успіхом. Про те все будемо інформувати в свій час наших приятелів та прихильників.

Просимо наших прихильників та приятелів присилати й далі матеріяли до нашого музею, щоб ми зберегли їх для грядучих поколінь.

Прохаємо теж не забувати й за грошові пожертви на розбудову музею, щоб ми могли належно виконувати наше завдання.

Проголошуємо чергову 43. лісту жертводавців.

1. о. М. Маєвський, Лос Анджелес, Кал., ЗДА — 2 прим. ювілейної книги
2. о. І. Черкавський, Дервент, Алберта — із збірки між парафіянами: кілька книжок, давні календарі та журнали
3. проф. Яр. Славутич, Едмонтон — Альманах „Північне Сяйво" ч. 5
4. п. В. Филипович, Едмонтон (вдруге) — одностpій гетьманського січовика в Канаді із відзнаками сотника, книжки, журнали
5. п. Ст. Бріль, Торонто (вчетверте) — 5 брошурованих книжечок
6. п. Д. Фодчук, Торонто (вдесяте) — Журнали, програмки, витинки з газет
7. п. І. Чорновол,Едмонтон, (втретє) — календар, 2 книжки та малий килимок
8. проф: С. Єременко, Едмонтон — 2 пісні для хору власної композиції.

Всім жертводавцям щиру подяку складає Дирекція музею.

Просимо присилати пожертви та матеріяли на адресу:

UKR. CAN. HIST. MUSEUM
c/o 10231 - 98 Street, Edmonton
Ph. 424-6905

—o—

• **В американському** національному парку Маунт Райніє цього року впало 1,029 цалів снігу, тобто більше, як 85 стіп.

• **У Новій Зеляндії було** на 30 червня 1970 р. бл. 59 мільйонів штук овець, на 1,365,086 штук менше, як попереднього року .

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Пошукую

Теодора ДОВГУМИКА, сина Івана зі села ТОМОПОВИЧІ, повіт Мостиська, в дуже важній родинній справі.

Хто знав би про місце його перебування або він самий прошу писати на адресу: **Стефан Куривчак,** 1236 Каледж Драйв, Саскатун, Саск.

Українські часописи проситься про передрук.

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Lynn Marie De Wald otherwise known as Lynne Marie Reynolds of Edmonton in the Province of Alberta, student intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

For a change of my name to Lynne Marie Reynolds.

Lynn Marie De Wald.

Signature of applicant — legal name in full.

Lynne Marie Reynolds.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC

М. Чекерда цертифікований дентистичний механік має шану цим повідомити, що він відкрив свою дентистичну клініку для виготовлювання зубних протез у

ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 Res. 476-9627